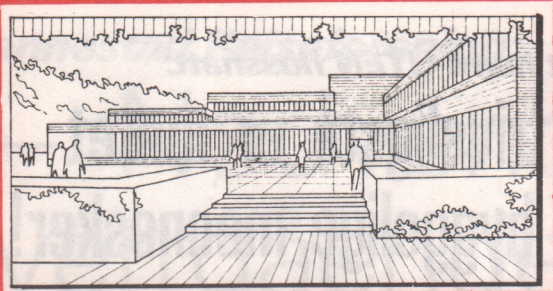

Bygdespeilet

Kommunal informasjonsavis for Nannestad

Nummer 2

3. årgang

Mai 1976

Utgiver: Nannestad kommune

Grasmo kan bli ett av Nannestads industri-områder

Hva med å få industri til bygda? Dette er et spørsmål som mange Nannestad-pendlere har sittet og grunnet på på bussen mot Oslo om morgenen, lenge før andre folk har stått opp for å komme på sitt arbeid. Men også andre er opptatt av dette spørsmålet, ikke minst politikerne som skal prøve å gjøre kommunen til et bedre sted å leve. Men det er ikke gjort i en håndvending å skaffe arbeidsplasser til bygda,

kan ordfører Per Ramsli fortelle i en samtale med Bygdespeilet. Med verv i både generalplanrådet og tiltaksrådet sitter ordføreren midt oppe i arbeidet med å få industribedrifter til å etablere seg i Nannestad.

Ordføreren forteller at de nye rådene nå så smått har kommet i gang med industri-spørsmålet. I første rekke blir det arbeidet med å skaffe et egnet sted for nye bedrifter. — Her har vi i første rek-

ke sett på et område ved Grasmo, forteller Ramsli. Her vil kommunen kunne få kjøpe et område på 250 mål, som burde egne seg bra til industri. Dette området ligger innenfor støysona rundt Gardermoen, og kan derfor ikke bli brukt til for eksempel boligbygging. Eieren er interessert i å hogge skogen på området før kommunen overtar det.

Over til side 14

Muligheter for «ringbuss» i Nannestad?

Spørreskjema i dette nummer

Det er muligheter for at nannestadsokningene skal få bedre kollektive reisemuligheter innen bygda, i form av en ringbuss-rute, eller på lignende måte. I dette nummeret av Bygdespeilet vil leserne finne et spørreskjema som skal danne grunnlag for det videre arbeidet med å utarbeide et bedre rutetilbud i Nannestad. Det er derfor i alles interesse at

Over til side 15

Nannestads helsestasjoner — et fullverdig tilbud til våre små

Loven om helsestasjoner og helsetiltak blant barn m.v. trådte i kraft 1. april 1974. Den har med sine retningslinjer betydd et hopp fremover innen

det forebyggende helsevesen også i Nannestad. Første kapittel i formålsparagrafen forteller om loven at den skal «forebygge medfødte og ervervede sykdom-

mer og skader blant barn, og fremme barns fysiske og psykiske helse.» Videre står det at alle kommuner skal utarbeide en plan for gjennomføring av de

nevnte tiltak. Planen for Nannestad Kommune som er forelagt helseråd og kommunestyre, er

Over til side 14

Fra barnekontrollen, med en barnevennlig betjening.

En pause i arbeidet ved helsestasjonen i Midtbygda. Vi ser her Eva Bakke, Gunvor Johansen, Asbjørg Jahr og Britt Saga.

Boligpolitikken i Nannestad

Som nevnt i dette nummer av «Bygdespeilet» er de første tomtene i kommunens nye boligfelt Holkebylia fordelt. Dermed er en ny etappe i kommunens boligprogram startet, selv om den fikk en trang fødsel på grunn av uklarheten om Gardermoutbyggingen.

Senere på boligprogrammet kommer utbyggingen av Eltonåsen. De forberedende arbeider vil kanskje ta til i inneværende år. Når det gjelder boligpolitikken i kommunen, baserer den seg på at det først og fremst er personer med tilknytning til bygda som får boligtomt. Men selv om det forrige kommunestyre baserte seg på en befolkningsøkning som ikke skulle overstige 150 personer pr. år, må vi likevel regne med at også en del av de som får seg tildelt tomt kommer utenfra Nannestads grenser.

Men det som er viktig i denne sammenheng er at vi har fått vedtaket om et «tak» på maks. 150 personer i året i tilvekst i kommende 10 års periode. Dette er viktigere enn om vi skulle ha brukt stigningstakten i prosent. Da ville jo stigningen blitt større og større år for år. Nå har vi et fast tall å holde oss til og som kommunen må følge. Her må vi nevne at stigningen i 1975 bare var 91 personer. Vår kommune er jo i den heldige stilling at vi har så mange uproduktive områder som egner seg for tomter slik at vi sparer dyrket og dyrkbar mark. Dermed kan vi opprettholde målsettingen om at vi fortsatt skal være en jord- og skogbrukskommune.

Selv om hovedtyngden av befolkningsøkningen fortsatt vil være «Nannestadsokninger» av fødsel, må det antas at en viss del vil være rene innflyttere.

Ikke minst for sistnevnte kategori er det nødvendig å kunne gi informasjon om bygda vår. Dette vil «Bygdespeilet» legge vekt på, ved siden av å informere alle som regner seg å være «ekte Nannestadsokninger».

O.H.

«BYGDESPEILET»

Kommunal informasjonsavis for Nannestad
Utkommer 4 ganger årlig — Opplag: 2200

Ansvarelig redaksjonsutvalg: Ola Holter
Halvdan Korsmoe
Edel Lindholm Hanssen
Abbi Rui
Hans Østeng
Kari S. Bjerke
Gunnar Nyholt

faglig leder: Reidar Otto Brovold

AA-Trykk - Roseveien 1b, - Lillestrøm

Galant herre UTEN flosshatt:

Det triveligste er møtet med hyggelige mennesker!

Feiermester Vilhelm Nilsson i sitt rette element.

Hjemme i stua hos Vilhelm og Ingrid Nilsson er det lunt og koselig, og mens kaffen blir fortært kan en spørre seg om det er sånn feieren ser ut, han er gullende rein. Men det er kveld og arbeidstid slutt.

— Hvor lenge har du vært ansatt her i kommunen Nilsson?

— Kom hit til Nannestad i 1947, og har vært feier hele tiden.

— Så du har med andre ord 30 års jubileum til neste år?

— Ja, det har jeg.

— Nilsson —? Er du opprinnelig svensk?

— Nei, far min var svensk. Feier han også forresten, så yrket har gått i arv.

Feieryrket stammer fra Tyskland kan Nilsson opplyse, og der går de fremdeles med flosshatt. Det gjør de i Danmark også. — Vet du det, at feiere har sitt eget plystresignal, og det er internasjonalt, sier Nilsson.

Det visste ikke vi, men det høres fint ut.

— Er det bedre og være feier siden oljefyringen kom?

— Nei, det er det ikke. Det er mindre sot, men så er det mere syre, og det er ikke så bra. Følte meg friskere før.

— Også blir det bare fillene av tøyet, sier fru Ingrid.

— Men nå har jeg bil og kan kjøre. Før som sykkel var fremkomstmiddelet var det kaldt mange ganger. Jeg veit jeg sykla i 30 kuldegrader. Jeg var helt stivfrossen når jeg kom fram. Sånne problemer finnes ikke lengre heldigvis.

— Det må være et koselig yrke på mange vis?

— Ja, det er det, hvis folk er hjemme når jeg kommer. Det er mange år siden jeg traff på sinte koner, sier Nilsson og ler.

— Hvilken bygning er høyest her i Nannestad?

— Nei, det veit jeg ikke, men pipa på Nannestad Meieri er vel den høyeste pipa. Før i tida måtte jeg ligge vannrett for å få gjort dent der den. Nå kan jeg bare gå på taket, for kosta er større og pipa er korta ned. Men fremdeles er det den som er høyest.

— Nødvendig med bedre tverrgående forbindelser

Nannestad Reiseforening er ikke lenger en forening for bare Oslo-pendlere. For to år siden foreslo Gunnar Vøien, som har vært medlem helt fra begynnelsen av, at reiseforeningen også skulle begynne å arbeide for bedre transporttilbud innen bygda. Dette ble støttet av blant annet Pål Moen, som er formann i reiseforeningen når dette skrives. Det viste seg at interessen for innenbygds-transporten var stor, og vedtektene ble forandret slik at foreningen kunne arbeide også med dette spørsmålet.

Nannestad Reiseforening kan selvsagt ikke ha som noe endelig mål at transporttilbudet til Oslo skal være så bra som mulig, sier Pål Moen og Gunnar Vøien til Bygdespeilet. — Selv om dette er meget viktig, må vi også arbeide for best mulig transporttilbud også innen bygda. Det er sterke ønsker om å få flere arbeidsplasser til Nannestad, og dette må selvsagt følges opp med bedre reisemuligheter. Det arbeides nå for å få etablert ett industriområde på Grasmo, og det er også visse planer om motell i Nannestad. For at de arbeidsplassene som her blir skapt, ikke skal være forbeholdt folk langs riksveien, er det helt nødvendig at det blir opprettet tverrgående forbindelser.

— Hva er verst og hva er best ved og være feier?

— Verst er det å være feier om høsten, med glatte og isete tak. Det beste ved å være feier er at man treffer mange trivelige mennesker!

Det er forresten 3 års læretid nå som før for å bli feier, og med teknisk aftenskole.

— Hvor lenge har dere bodd her i Holkebylia?

— Nå har vi bodd her i 15 år. — Han var læregutt da jeg traff han, sier fru Ingrid, og tjente 40 kr. uken.

— Jeg begynte med 20 sier Nilsson.

Han er forresten flink til å lage mat å stelle i huset også, kommer det som attest fra fru.

Tyskerne sier at møter en feieren som første mennesket om morgenen blir dagen god.

Vi tror dem så gjerne!

E. L. H.

— Men jeg tror også det er et stort behov for tverrgående forbindelser for mer tilfeldige reiser, sier Pål Moen. Store grupper, som for eksempel eldre og husmødre, har små muligheter til å gjøre bruk av privatbil.

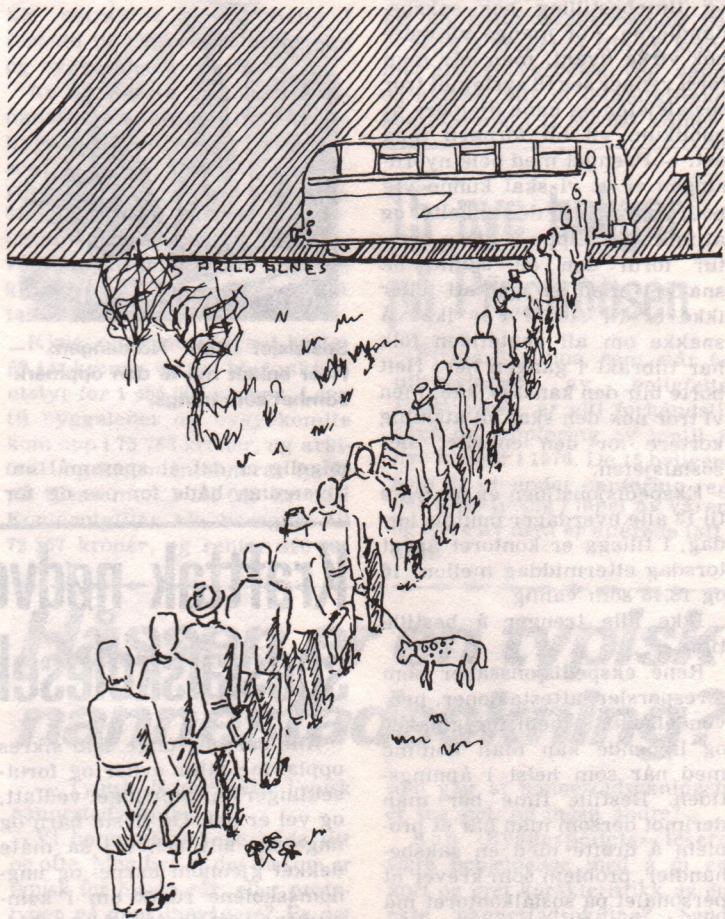
Veispsørsmålet opptar naturlig nok Nannestad Reiseforening. — Det er ikke tilstrekkelig med et bedre rutetilbud, men det er også i høyeste grad nødvendig å få gjort noe med veiene som går på tvers av bygda, sier Gunnar Vøien. Han forteller at det er avsatt en del penger til utbedring av veien gjennom Låkedalen, og kommunen har begynt å ta kontakt med grunneierne. Dette er en viktig vei for de midtre deler av Nannestad, og reiseforeningen ser selvsagt fram til en bedre forbindelse her.

Litt «historikk»

— Reiseforeningens arbeid til i dag og videre framover må ses på bakgrunn av den utviklingen som skjer når det gjelder arbeidsplasser, forteller Moen og Vøien. — Rasjonaliseringen i jord- og skogbruk for en del år siden førte til at stadig flere nannestadsokninger måtte se seg om etter arbeid i Oslo-området. Men hverken veiene eller transportapparatet var bygd ut for å ta i mot trafikkøkningen. Dårlige veier og -buser og høye priser på kollektiv transport var den egentlige årsaken til at Nannestad Reiseforening ble stiftet 5. november 1967.

Reiseforeningen har kjempet aktivt for bedre reisetilbud. Foreningens talsmann har ikke kviet seg for å ruske opp helt inne i Samferdselsdepartementet for å bli hørt. Bygdespeilet ser det ikke som noen oppgave å være en dommer som skal avgjøre hvor stor andel den ene og den andre har av de framskritt som er gjort, men det kan kanskje være på sin plass å nevne at reiseforeningen har arbeidet iherdig for at utbedringen av riksvei 120 skulle begynne i sør og ikke i nord. I dag kan Nannestad-pendlere glede seg over fin vei gjennom sørdelen av bygda og Gjerdrum.

Utviklingen på buss-fronten har også funnet sted der det ikke er noen reiseforening, men ingen trenger vel å føle seg påtråkket om man tillater seg å påstå at

samarbeidet mellom Nannestad Reiseforening og Romerike Busstrafikk har gitt positive utslag. Både foreningen og busselskapet

er villig til å være med på at samarbeidet er godt, uten at man dermed skal si at det er enighet om alle spørsmål. H. K.

Til feierens pris

*Oppe i Holkebylia der bor det en feier.
Han går sine egne og helt spesielle veier.
Veier som går ende til værns — alltid stigende.
Han er en framifrå feier — etter sigende.*

*Han skrapper, børster, koster og renser
sot og slagg, det kjenner ingen grenser.
Når han er ferdig er han beksvart i «fjese».
Etterpå kommer badet, — med blankpolert nese.*

*Hvem kunne tro det var han, beksvart forut.
Nå er han gullrein, men har en helsvart «sult».
Tenk når alle nekter å bli svarte og svette?
Da er det ingen lenger som blir slitne og mette.*

E.L.H.

Kortere ekspedisjonstid og bedre service ved sosialkontoret

Når dette leses vil vel en og annen ha gjort sine første erfaringer med den nyordningen som er innført ved sosialkontoret. Fra og med 3. mai er det innført redusert ekspedisjonstid og timebestilling hos saksbehandlerne. For mange vil dette nok virke uvant, men når man først venner seg til systemet tror sosialsjefen og hans hjelpere at publikum vil bli fornøyd med det. — Poenget med hele nyordningen er at vi skal kunne yte bedre service til den enkelte, og at folk skal slippe å gjøre bortur fordi den de skulle ha snakket med er opptatt eller ikke er til stede. For ikke å snakke om all ventetiden folk har tilbrakt i gangen her. Helt borte blir den kanskje ikke, men vi tror nok den skal bli atskillig kortere for den enkelte, sier sosialsjefen.

Ekspedisjonstiden er nå fra 9 til 13 alle hverdager unntatt lørdag, i tillegg er kontoret åpent torsdag ettermiddag mellom 16 og 18.45 som vanlig.

Ikke alle trenger å bestille time.

Rene ekspedisjonssaker som forespørsler, attestasjoner, henvendelse om medisinsregninger og lignende kan man komme med når som helst i åpnings-tiden. Bestille time bør man derimot dersom man har et problem å drøfte med en saksbehandler, problem som krever at personalet på sosialkontoret må ha forskjellige opplysninger, saker der det må gjøres rede for bakgrunnen til vanskene. Det kan være hjelp i skilsmis-saker, boligvansker, hjelp i en sykdomssituasjon i hjemmet og så videre. Aner man at man vil trenge en samtale som varer en halvtimes tid eller mer, bør man slå på tråden og gjøre en avtale om når man kan komme.

På den måten sikrer man seg at saksbehandler har tid til å snakke med en og ikke sitter på nåler på grunn av andre avtaler, og ikke det minst viktige etter personalets mening: at hver enkelt får den oppmerksomhet og den hjelp som trengs. En mening man håper etter hvert vil bli publikums også.

— Denne nyordningen betyr ikke slik noen trodde, at vi tar oss av færre enn før, det betyr bare at vi utnytter vår egen og publikums tid mer effektivt. Og dermed yter bedre service. Enkelte andre kommuner har prøvd dette systemet en tid, og er vel fornøyd med det. Selv-

Sosialsjef Rolf Nordengen: — Hver enkelt må få den oppmerksomhet som trengs.

følgelig er det et spørsmål om tilvenning, både for oss og for

publikum, og noen overgangsvansker må vi vel regne med. Men den første tiden er vi innstilt på å strekke oss så langt vi kan slik at det blir en myk overgang, forteller sosialsjef Nordengen.

Sosialsjefen kan også fortelle at det også tidligere hendte ikke så rent sjelden at folk ringte på forhånd og gjorde avtale slik at man sikret seg mot venting. — Vi opplever ofte uvilje mot å måtte vente på å få komme til ved sosialkontoret, men rent generelt kan vel noen hver styre sin begeistring for venting i det vide og brede.

— Men om det nå skulle oppstå en akutt situasjon?

— Det hender nok fra tid til annen, slike tilfelle vil vi naturligvis ta utenom tur.

A.R.

Lokal historiebok beregnet for barn og ungdom?

Nannestad har sin bygdebok. Dette er et godt og omfangsrikt verk som har varig verdi. Det er imidlertid reist spørsmål om det ikke ville være fornuftig og riktig å lage en mindre publikasjon om bygda vår i historisk perspektiv, spesielt beregnet for barn og ungdom. Den vil i så fall kunne bli benyttet i undervisningen i orienteringsfag ved grunnskolen. Skolestyret har på det rent forbedrende stadium valgt Johan Ryddingstad og Johan Ramstad til å se nærmere på dette spørsmålet. I første rekke vil disse legge fram et forslag til hva en slik lokalhistorie bør inneholde, hvorledes den skal se ut, og samtidig utarbeide et kostnadsoverslag. Det endelige standpunkt til om lokalhistorien skal utgis blir tatt på et senere tidspunkt.

Krafttak nødvendig på spesialskolesektoren

Alle barn og unge skal sikres opplæring etter evner og forutsetninger har Stortinget vedtatt, og vel er det. De fleste barn og unge får sitt behov i så måte dekket gjennom barne- og ungdomsskolene rundt om i kommunene, så også i Nannestad. Men en del elever trenger spesielle tiltak, og der skorter det ennå en del. At Nannestad på det feltet er i samme båt som de fleste kommuner her til lands er ikke så svært stor trøst, barna trenger ikke til mindre hjelp av den grunn, mener skolesjef Sverre Sutterud.

— Den nye loven om spesialundervisning gjelder fra siste årsskifte, men foreløpig har vi ikke de midler å sette inn som vi kunne ønske oss. Vi trenger både spesiallærere, timer og spesielt tilpassede undervisningsmidler. Inntil vi får dette får vi fortsette å greie oss som best vi kan som vi har gjort det hittil.

Skoleordningskomiteen har i sin innstilling foreslått at det skal bygges en spesialskole i Nannestad, det vil i så fall bety et stort fremskritt både for denne elevgruppen og lærerne.

— Vi har i kommunen i dag en spesiallærer som holder til på Løken og en logoped, og disse

Skolesjef Sverre Sutterud: — Vi trenger spesiallærere, timer og tilpassede undervisningsmidler.

blir benyttet så langt som mulig. Men hadde vi hatt flere spesialutdannede lærere, så hadde vi nok beskjeftiget dem også. Jeg antar imidlertid at foreldrene til elever som har behov for spesialundervisning her i kommunen vil la sin røst høre, kanskje det kan hjelpe til å få snøballen til å rulle.

For tiden har Nannestad kommune 10–12 elever på spesialskole utenfor kommunen, i tillegg kommer en gruppe på mellom 10 og 20 psykisk utviklings-

hemmede som får undervisning ved Kringler skole. I tillegg kommer en del elever i vanlig grunnskole som med fordel kunne ha vært i spesialskole, så 30 elever til en spesialskole i Nannestad kan man nok regne med å få, mener Sutterud. — Det er også et mellomstykke av elever som kommer til å fortsette i grunnskolen, men det er hevet over tvil at en spesialskoleenhet vil komme til å løse mange problemer på dette feltet i kommunen. Men i første omgang er det viktig at foreldrene er klar over loven om spesialundervisning og vel hvilke tilbud man får gjennom den.

I følge loven skal kommunen gjennom skoleverket sørge for spesialpedagogisk hjelp til barn og unge på alle skoletrinn, også i barnehager og førskoler. Undervisning skal legges så nær barnets hjemsted som mulig, det vil i praksis si at hver kommune skal ha sin spesialskoleenhet — med tid og stunder. Ved siden av undervisning i vanlige skolefag skal det også gis hjelp til eleven slik at han eller hun settes i best mulig stand til å greie seg selv. Det kan for eksempel i enkelte tilfelle bli tale om opplæring i bruk av forskjellige hjelpemidler.

— Det mangler en del på at vi kan oppfylle loven og dens intensjoner her i Nannestad ennå, men vi håper på hjelp og støtte fra foreldrene og kommunen for å få det hele på gli. A.R.

Ung dame med helgardering mot upersonlig rutinearbeid

Det er både forståelig og tilgjengelig om man ved første møte med Nannestads relativt ferske sosialkurator forledes til å tenke på skolejenter, aspiranter og praktikanter og sådant mer. Men se, der tar man altså feil. Fullbefaren sosialkurator — sosionom heter det forresten nå til dags — er hun, Maria Haukås som noen hver ville vedde på hadde langt igjen til den alderen dåpsattesten sladrer om: 25.

Det begynner å nærme seg året siden hun satte punktum på sine eksamensoppgaver ved sosialskolen i Stavanger, og Nannestad er følgelig første kommune hun har prøvd seg på som «virkelig» tackler av sosialsaker. Dermed er det slett ikke sagt at hennes tidligere erfaringer med arbeidet innen sosialsektoren ikke har vært virkelige nok. Som praktikant ved et behandlingshjem for barn med tilpasningsvansker og senere ved et sosialkontor i Bergen, med særlig mange eldre i sitt distrikt, var det rikelig med både utfordringer og erfaringer. Utsagnet om at man lærer så lenge man lever har vel så stor gyldighet for sosionomer som for noen annen yrkesgruppe, forsikrer Maria.

Den dagen hun sto med sitt artiumsvitnemål i neven visste hun bare at veien videre måtte føre til noe som var allsidig og uten rutine, noe utadvendt som brakte henne i kontakt med mange forskjellige mennesketyper. Og godt begynt er halvt fullendt, så også med yrkesvalg. Sosialstaten ga seg mer eller mindre selv.

— En ulempe ved denne jobben er at man stadig plages av dårlig samvittighet. Det er noe jeg deler med kolleger over hele landet ser det ut for. Det er ikke bare ved sosialkontoret i Nannestad vi er for få og følgelig har for mye å gjøre, sier Maria.

— Det sier seg selv at det krever både tid og arbeid å gi folk den hjelp og støtte de trenger. Men stadig føler jeg at jeg får for liten tid til hver enkelt, slik at hjelpen ikke blir hva den burde og kunne ha vært i mange tilfelle. Vi prøver å snu utviklingen fra pengehjelp til mer råd og veiledning, men det er ikke lett med de resurssene vi har. Vi har diskutert andre arbeidsrutiner for å få mer tid og krefter til forebyggende arbeid. Vi merker jo alle hvor godt det hjelper om vi bare kan gi en klient nok opp-

Maria Haukås.

merksonhet og oppfølging. Slikt hører til våre virkelige positive opplevelser.

Det er ingen fare for at verken Maria Haukås eller hennes kolleger på sosialkontoret skal mangle arbeidsoppgaver innen overskuelig fremtid. — Vi har alle mulige typer sosiale problemer å ta oss av, så arbeidet mitt blir veldig variert og utfordrende. Men vi merker jo at en faktor som for eksempel pendlingen skaper en del ekstra vansker, særlig for mødre med småbarn. Dessuten mener jeg av og til å merke at det henger litt igjen av det gamle klasseskillet, men det er nok ikke noe spesielt fenomen i denne bygda. Det går et visst skille mellom bygdefolk og innflyttere også, det er slikt som dukker opp fra tid til annen. Jeg forstår begge parter, jeg tilhører jo bygdefolket i hjembygda mi i Hardanger, samtidig som jeg vitterlig er innflytter her i kommunen. For min egen del har jeg såvidst ikke noe å klage over, jeg har stort sett ikke møtt noen det har vært vanskelig å få til et samarbeid med.

Noen radikal miljøendring var det ikke for Maria Haukås å komme til Nannestad, oppvokst i bygdemiljø som hun er. Men det hender hun ønsker seg mer utsikt til fjord og fjell, Nannestad er i flateste laget for en som er flasket opp med naturen i det fagre Strandebarn. Men hva gjør vel det når man har trivelig arbeid, gode venner og stort interessefelt å fylle sin smule

Nannestad sykehjem kom på 11.368.000 kroner

Sluttregnskapet for oppføringen av Nannestad Sykehjem lyder på 11 368 097 kroner. Totalt viser regnskapet en overskridelse på 409 500 kroner, hvilket betraktes som rimelig i forhold til byggets totalkostnad og byggetidens varighet.

Av de største postene i kostnadssammendraget nevnes de bygningstekniske arbeidene, som kom på 7 047 174 kroner. Elektriske anlegg kom på 815 052 kroner, varme- og sanitæranlegg på 586 901 kroner, ventilasjonsanlegg på 366 226 kroner, og heiseanlegget på 149 390 kroner.

Kjøle- og fryseanlegget kostet 60 144 kroner, og det ble innkjøpt utstyr for 1 455 902 kroner. Lønn til byggeleder og byggekomite kom opp i 75 763 kroner, og arkitekt- og konsulentonorar lyder på tilsammen 1 148 065 kroner. Kontorutgifter ble beregnet til 72 157 kroner, og renter 490 094

kroner. Tilkoplingsavgifter utgjør 156 400 kroner, og uforutsatte utgifter 44 404 kroner.

I merverdiavgift ble tilbakebetalt 1 245 600 kroner, som da gir en netto byggekostnad på 11 222 078 kroner. I tillegg kommer grunnervervelse, veg, vann og kloakk, slik at totalutgiftene kommer opp i 11 368 097 kroner.

15 nye boliger på Prestmosen

Firma Sagahus, som står for utbyggingen av boligfeltet Prestmosen, er gitt forhåndstilsagn om oppføring av inntil 15 nye boliger i 1976. De 15 boligene som nå er under oppføring regnes å stå ferdig i løpet av våren, og flere av dem er allerede tatt i bruk.

Håssen er en typisk nannestadsokning?

— Typisk Nannestad! Typisk nannestadsokning!

Vi hører uttrykkene både titt og ofte. Men hva er det da som er typisk for bygda vår, eller prototypen på dens innvånere? Er det den stødige typen det siktes til, — mannen eller kvinnen som ikke lar seg bringe ut av balanse. Noe sidrumpet kanskje, kanskje også godtroende, men med hjertet på rette sted? Eller er det andre ting

fritid med? Maria leser likt og ulikt når høvet byr seg, prøver seg på forskjellige praktiske sysler til husbruk — med vekslende hell etter eget utsagn Hun danser folkedans, synger med det nebb hun har, og har meldt seg på kurs for å komme ut over to-grepstadiet på gitaren. — Jeg kaster meg gjerne ut i en frisk debatt også, om kvinnesak, fag, alt mulig Men jeg foretrekker saklige argumenter. Ellers drømmer jeg om den dagen det er boliger og arbeid til alle, den dagen det er slutt med alle fordommer Inkludert de som setter et mindreverdige stempel på folla som søker sosialhjelp. Ikke minst.

A.R

Fra musikalsk barnehagen til videregående instrumentalklasser

Sissel Nygård er mangeårig elev av musikkolen. Her med sitt instrument — pianoet.

Ingen kan snakke om musikklivet i Nannestad uten å komme inn på Nannestad musikkole. Vi spør faglig leder for foretagende, Ellev Tomasgård, — hvor gammelt må et barn være for å komme inn hos dere?

— Barn kommer inn fra 5 års alderen. Først kan de starte i musikalsk barnehage, senere i forberedende instrumentlinje, og så instrumentlinje.

— Er det et morsomt og givende arbeide?

— Ja, det er det. Men vi hadde ikke tenkt oss å få så mange elever.

— Det er vel bra?

— Ja, det er fine ting og interessere seg for. Det blir ikke tid til så mange andre ting. Musikk er med andre ord god terapi.

Vi synes forresten det er bra at barn nå rekker litt lenger enn til «Gubba Noah», spilt med pekefingeren. Det er stort sett det vi foreldre rakk. Musikk beriker livet og gjør det lysere.

Ellev Thomasgaard vet hva han snakker om. Han er selv utøvende musiker. Det er både på fele, piano og gitar. Dessuten synger han. Ogdå for andre, engang i blant når tiden strekker til. Han synes det å synges er en fin ting, og er spesielt glad for sangkorere som er kommet i gang. Under sangen utvikles både mennesket og stemmen, sier Thomasgaard.

— Også har vi noe som heter Nannestad Spellemannslag. De har blant annet spilt på trygdefest. På sykehjemmet og 17. mai skal det også bli anledning til å høre dem.

Nannestad musikkole har følgende elevtall fordelt på Maura, Eker, Løken og Kringler-Slattum skoler:

Musikalsk barnehage 120 elever.

Forberedende musikk-klasse 32 elever.

1-årig instrumentalklasse 32 elever.

3-årig instrumentalklasse, 100 elever

Videregående instrum. 10 elever.

Kor 100 elever.

Folkedansegruppe 20 elever.

Spelmannslag 15 elever.

Voksne 20 elever. E.L.H.

Yngvild Nilsen foretrekker fiolinen. Også hun har flere års undervisning i musikkolen.

Dr. Øivind Johansen: Vi må be om folks forståelse.

Legevakten er kun for øyeblikkelig hjelp!

Vi ser litt på legevaktordningen i Nannestad — Gjerdrum distrikt, som nå har virket i noen år. For tiden deltar det bare 2 leger i ordningen, en i hver bygd. Og distriktet som de passer, bokstavelig talt annen hver natt og helg, strekker seg fra grensen mot Hurdal i nord og til Skedsmo i sør.

— Dr. Øivind Johansen fra Maura, dette må bli en hard arbeidssituasjon?

— Ja, vi er nødt til å be om folks forståelse. Man må være klar over at vakthavende lege har full arbeidsdag såvel bak som

foran seg når han begynner vaktten.

— Det blir offentliggjort i lokalavisene for en uke om gangen hvem man kan ringe til hvis uhellet er ute. I nederste linje står en setning: Kun øyeblikkelig hjelp. Hva betyr det i grunnen?

— Med øyeblikkelig hjelp menes at vakthavende bare skal ta seg av nyoppstått sykdom og skade. Vakten er ikke ment å være kontorpraksis.

— Hvis man blir syk i tidsrommet mellom kontortids slutt og nattevakten begynner, hva gjør man da?

— Normalt er det vedkommendes nærmeste lege som oppsøkes. Men ved øyeblikkelig hjelp, og den vanlige legen ikke treffes, er det å henvende seg til vakthavende.

— Det er en del som vanlig bruker Legesenteret på Jessheim og andre utenbygds leger. Hvem skal disse henvende seg til i vakttidene?

— En kan ikke regne med at leger i andre legedistrikter kan ta på seg oppdraget. Og er det da spørsmål om øyeblikkelig hjelp, er det vakthavende i Nannestad/Gjerdrum som er den rette instansen, sier lege Øivind Johansen.

B.N.

Olav Langørgen formann i ungdoms- og idrettsutvalget

Olav Langørgen, ungdoms- og idrettsutvalgets formann.

I ungdoms- og idrettsutvalget, som skal fungere fram til 31.12.1979, er Olav Langørgen valgt som formann, med Arne Werner som varaformann. Utvalget har forøvrig denne sammensetningen:

Medlemmer:

Olav Langørgen
Kristian Nordskog
Egil Strand
Knut Nordengen
Pål Nordby
Arne Werner

Varamenn:

Fred Huth
Knut Akselsen
Bjørn Myrvold

Asbjørn Fjellberg
Margot Ramstad
Eriling Thorud

Ett medlem m/varamann velges av skolestyret

Karsten Bahus - vaktmester, altmuligmann og mye mere!

Det var en gang en vaktmester på et gamlehjem. Han foret griser og høner, hentet mjølka på meieriet og skyflet snøen for hånd. Han badet, barberte og klippte pasientene, friserte og flettet hår. Våket mang en natt over de dårligste og assisterte ved de fleste dødsfall i de 20 år han virket ved hjemmet. Men det var bare 2/3 stilling og lønnen deretter. For å få endene til å møtes, måtte han ta forefallende arbeide på bygda om kveldene. Ofte til både 11 og 12 natstetider.

Karsten Bahus heter han, ytterligere presentasjon skulle være unødvendig. Og gamlehjemmet ligger i Nannestad.

— Men det var en hyggelig jobb. Jeg har alltid likt meg godt blant de gamle. Og dengangen — i 50-årene — bodde vi i sidebygningen på gamlehjemmet. Så mens jeg var på bygda og arbeidet, ble fyringa overtatt av Valborg, kona. Vi fyrte med ved og det skulle legges i kjelen hver annen time. Det gikk dengangen, da man var ung og sterk. Ferie har det vært sparsomt med. Var jo alene om jobben og vikar var det ikke så enkelt å få. Som regel var det å ta noen dager, men jeg følte jeg måtte holde meg i nærheten i tilfelle det skulle bli problemer på Hjemmet».

Flyttesjau og travelhet

Så i februar 1974 ble bygda velsignet med stort, moderne sykehjem. Alt det nyeste i anlegg

og teknisk utstyr måtte Bahus sette seg inn i. I tillegg til de daglige gjøremål som vaktmester på gamlehjemmet og trygdeboligene. Og så selve flyttesjauen da! Vi som fulgte ham på nært hold, syntes at kollega Karsten ble litt smalere i kjakene i denne tiden. Et tungt ansvar var lagt på hans skuldre og nattesøvn ble en mangelvare!

— Hvordan opplevde du egentlig selv denne tiden?

— «Det var mye å tenke på for mange her i den perioden. Jeg vil spesielt trekke frem sosialsjefen. Og hardest var det fra nyttår til pasientene var på plass. At jeg var alene om vaktmesterjobben gjorde vel sitt til at jeg følte ansvaret så stort. Jeg måtte prøve å være her så mye som mulig under siste del av bygginga for å sette meg inn i alt sammen i huset. Utstyret var nytt og moderne, det tok sin tid før betjeningen ble kjent med det. Men jeg vil si, at bortsett fra litt klikk hist og pist — så gikk det slett ikke så verst.

Vi kom oss gjennom innkjøringsperioden, og nå går det bra. Det er en trivelig arbeidsplass, alle er greie. Her er en fin tone og bl.a. har jeg et utmerket samarbeide med bestyreren, sier Bahus, som nå har fått ordnede ferier både vinter og sommer — og vaktmesterassistent. En blid ung Terje Nordengen, som for øvrig har tenkt seg inn i sykepleien, har tatt sin del av jobben i snart 2 år.

Nok å gjøre for to

Og det er rikelig å henge fingrene i for begge to. Foruten det daglige vedlikehold inne og ute — det er stor have til sykehjemmet — har de tilsyn med både trygdeboligene ved siden av og gamlehjemmet. Det siste innebærer bl.a. at de pendler med mat og klær mellom de to hjemmene. Og Karsten må fremdeles ha med seg saks til hårklipp når han skal på de trakter.

— Navnet Bahus, det er musikk i det — trekkspillmusikk. Har du fått tid til å dyrke denne hobby?

— Dessverre er det blitt for lite. Men det hender da, at jeg har spillet med og underholder de gamle litt.

— Ved en slik anledning kan man nok observere et og annet vått øye hos pasientene, Karstens nære venner. BN.

Økonomisk oversikt

I løpet av årets 3 første måneder er det i kommuneskatt innbetalt et samlet beløp på kr. 7.751.781. For de tilsvarende måneder i 1975 ble innbetalt kr. 4.957.820. Dette gir en økning på kr. 2.793.961. Denne økning er en god del høyere enn det som var ventet, men dette regner vi med vil jevne seg ut når tallene for april måned foreligger.

Kontorsjefen

Utredning om forholdet stat/kirke

Kirke- og undervisningsdepartementet har utarbeidet en omfattende utredning om forholdet Stat/Kirke. Utredningen er sendt landets kommunestyre for uttalelse. Nannestad formannskap har i den anledning nedsatt en komite på fem medlemmer til å studere utredningen, og kommet med forslag til uttalelse. Med i komiteen er Sverre Støverud, Terje Garnerud, Einar Nordengen, Elsa Sikveland og Øystein Terning. Kommunens uttalelse skal være sendt departementet innen årets utgang.

Kirkeverger for kommende fireårsperiode

Følgende er valgt som kirkeverger for tiden 1.1.1976 til 31.12.1979:

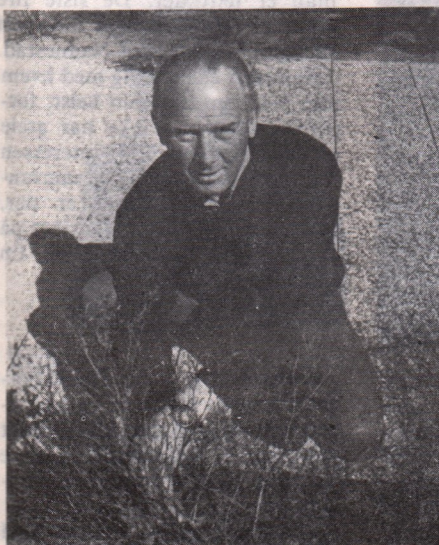
For Nannestad kirke Kristian Furubråten

For Bjerke kirke Gunnar Langerud

For Holter kirke Jens Haga

For Steinsgård kirke Oddmund Thorud

Som formannskapets representanter i meningshetsrådene er valgt Jan Kopperudmoen for Steinsgård, Marit Berntsen for Bjerke, Sverre Støverud for Nannestad og Per Ramsli for Holter.

Ikke minst utendørs er det mye å gjøre.

Dagens gjøremål planlegges. Bestyrer Kristian Helle og Karsen Bahus konfererer

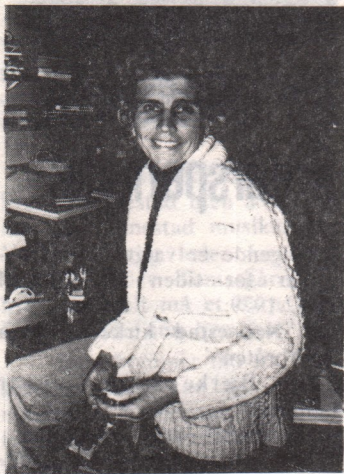
Av og til tar Karsten fram «to-raderen» og spiller litt for sine venner. Her er det Hilmar Moen og Mina Bjertnes som lytter.

Sjelden så en slik en samling!

«BYGDESPEILETS» redaksjon presenterer seg sjøl

Dette nummer er det første under det nye redaksjonsutvalgets produksjon og ansvar. Vi vil gjerne at våre lesere skal se, både i bilde og tekst, hva slags individer det er som står bak det hele.

Da det kan være vanskelig for andre å karakterisere, i alle fall å uttrykke noe fordelaktig om den enkelte, lar vi han/henne selv berette om eget levnetsløp, karriere, mentale tilstand og andre negative ting som måtte ha tilknytning til disse faktorer. Førstemann ut er utvalgets formann, så følger medlemmene i tur og orden, og til sist vår såkalte faglige rettleder.

Edel Lindholm Hanssen

Undertegnede er født i all hast en vårveld i mars i de harde tredveåra, nærmere bestemt det andre. Siden det var vanskelig og tørre år, bærer undertegnede preg av dette og regner ikke med og forbedre seg stort på området.

Spesielle interesser: Skrive om andre. Skrive til andre og for andre, gjerne på versfotter eller andre kontante labber.

Spesielle goder: Sovner tidlig om kvelden og fornærmer ingen mens sovingen pågår. Står tidlig opp visst nødvendig, og angriper da ingen så sant det er tilgang på annen føde.

Ellers er undertegnede bare litt plattfot og har fine gullplomber i tennene. Har dessuten sluttet og røke og bite negler.

Ellers ingen goder.

Utseende: Blond, blåøyd og transsynt. Måler 169 på strømpelsten (ullsocker) og ikke ettersøkt for annet enn til å skrive for Bygdespeilet.

Det finnes heller ikke premie av noe slag på dette individ, så det er ingen grunn til arrestasjon om signalementet passer på noen leserne måtte kjenne.

Ola Holter

Født i Nannestad 1945. Bodd her i hele mitt liv avbrutt av skolegang og militærtjeneste. Er utdannet agrotekniker og driver til daglig som bonde.

Intressert i politikk. Ser den helst fra sidelinja. Leser gjerne aviser, helst Dagbla' Har ingen erfaring som skribent.

Gunnar Nyholt

Gunnar Nyholt er valgt som de ansatte i kommunens representant til redaksjonsutvalget. På grunn av at disse representantene ble valgt noe senere enn de som er oppnevnt av kommunestyret, har han ikke hatt anledning til å delta i dette nummeret.

Og det skal han være glad for! — Men jeg kommer sterkere tilbake i neste nummer, sier Nyholt!

Om noen skulle oppdage en putrende gul Citroen 2 CV, gammel og mett av dage, med en hårg og skjeggbevakst fyr i full fart gjennom Nannestad, er det slett

ikke umulig at det er ettersøkte og hans bil (les lørje) som er sett.

Vedkommende er en av de mange innflytterne i Holter, og bygda er trolig ikke hevet høyere på kulturstigen av den grunn. Bygdespeilets merksnodige medarbeider er innvandret fra tømmerkogene i Kongsvinger-distriktet. Tømmerhogger-yrket var ikke fristende nok, og det eneste møte med skogen nå er foredlet tømmer i form av avis-papir i Akershus Arbeiderblad, hvor vår mann daglig gjør sine krumspring på telegramsidene.

Øvrige kjennetegn: Bildilla! Koser seg bak rattet på alt fra Scania 140 til Morris Mini.

Halvdan Korsmo

Abbi Rui

Undertegnede har som motto «It takes all sorts to make a world» fritt og freidig oversatt med «jamen skal det mange gærne folk til for at verden skal bli riktig». Onde tunger påst-r at verdens syn på undertegnede og

omvendt er preget av det gjen-sidige førsteintrykk. Det var ikke det beste. Ikke før åpner man sine to lyseblå mot verden med den største fortrøstning — det skjedde i Bergen en vakker vårdag for 32 år siden — så blåser halve byen i luften. Selv autoriserte historiebøker til bruk i grunnskolen hevder at årsaken til hin oppblåsthet er ukjent, men også i dette mysteriet finnes det de som mener å ha funnet løsnin-gen. Fortsettelsen var ikke bedre, man ble fraktet i politibil fra sykehuset. De tidlige barneår var preget av stadige fall på hodet. Man spurte seg dengang om det kunne bli folk av slikt og man spør seg ennå. Ellers er å melde om barndommen at trassalderen satte inn i normal tid og slutten er foreløpig ikke i sikte. Men man ble da stor i alle fall, ikke lite bare det.

Etter å ha flagret en smule fra blomst til blomst hva utdanning angår — noen blir vidsynte av slikt, andre ikke — ble det til fingring med skrivemaskiner i en avisredaksjon. Det er ikke det dummeste man kan ta seg til, undertegnede har ikke angret synderlig på den løpebanen. Men er det kanskje andre som har.

Undertegnede er lett kjennelig i landskapet, også i jakttiden, på rødt hår, rødt bil og rødt (de rødeste sier blå) innstilling til litt av hvert. Hun uttrykker seg på en ille medfart vestlandsdialekt men vil for ordens skyld gjøre opp-merksom på at undertegnede aldri har hatt bopel i Bergen kommune, hverken før eller etter kommunesammenslutningen.

Det får da sannelig være nok at man er født der. De siste fire årene er selvangivelsen innlevert til ligningskontoret i Nannestad.

Samtaler ellers villig med hvem som helst om hva som helst, fortrinnsvis det hun ikke har greie på. Det er mye. Men interessen for livets tildragelser og samfunnets mangslungheter er der, om det hjelper. Tar ellers sikte på å bli en god samfunnsborger. En gang i fremtiden.

Dukket opp i/ved Randsfjorden i krigens første år og har siden fortsatt med det, blant annet helt inne i målområdet i flere langrenn og orienteringsløp gjennom åra.

Omskriver gjerne Aukrust med at «den som er fra Nannestad må vel trives over alt».

Tilløp til passgang. Skeptisk.

Hans Østeng

Også Kari S. Bjerke representerer de kommunalt ansatte i redaksjonsutvalget. På linje med

Kari S. Bjerke

Nyholt har hun ikke begått noe hverken positivt eller negativt i dette nummer av «Bygdespeilet».

— Nye koster feier best, er fru Bjerkes valgspåk (som her vises), og lover god innsats senere!

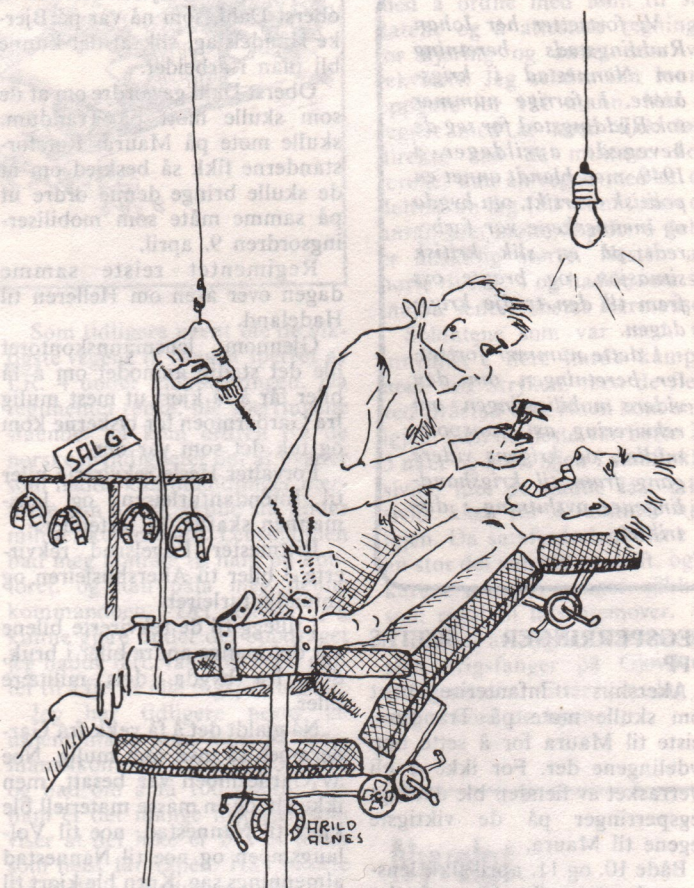
ROB.

Vår faglige rett- eller villeder er fortsatt ROB. Han er en typisk sesongarbeider, med vekt på korte og langt imellom sesongene. Blir stadig observert på de mest utrolige steder iført sin «Pentax». Av og til hender det at han har film i apparaturen, og da kom-

Vi får tre offentlige tannklinikker i bygda

Innføringen av folketannrøkt betyr en omlegging av utgiftsfordelingen, og en kan si at driftsmessig vil det bety en økonomisk lettelse for en enkelte kommune. Således skal utgifter til tannbehandling av fritt klientell, tannlegelønninger og øvrige driftsutgifter bæres av folketannrøkten. På den annen side plikter kommunene å stille egnede lokaler til disposisjon, og dette vil bli dyrere enn før, da kravene til lokaler blir betydelig skjerpet.

Tannrøktnemnda anbefaler at det blir plassert tre offentlige tannklinikker i bygda, henholdsvis i Maura, Midtbygda og Holter. Det anbefales tilsvarende at det opprettes tre tannlegestillinger, med en såkalt «A-tannlege» i Midtbygda, og «B-tannleger» i Holter og Maura. For stillingen i Midtbygda blir det antydning at plasseringen av en klinikk bør starte opp snarest, og fortrinnsvis i forbindelse med et helsesenter i Midtbygda. Nemnda viser i samme forbindelse til at de to andre klinikkene i Maura og Holter allerede er under planlegging. Ved Maura vil således en klinikk for «B-tannlege» stå ferdig i løpet av 1976, og i Holter planlegges kombinert tannklinikkk/heisesenter ved Løken skole. Byggekomite for dette prosjektet er allerede oppnevnt.

Serveringsbevilgninger

Følgende er gitt serveringsbevilgning for tiden 1. april 1976 til 31. mars 1980:

Sagatun Kafe
Kiosken ved Nannestad Stadion
Bjerke Velhus
Nannestad Kafe og Selskapslokaler
Dalheim Kafe
Bjerke Handelslag

mer de tvilsomme resultater tilsyne i blandt annet «Bygdespeilet». Han har et utseende som har ført til at til og med hester snur seg etter ham, og er made in Nannestad. Har et vanskelig lynne, samarbeider kun på spesielle ukedager, og befinner seg mentalt sett i skolepliktig alder!

Planene for barnehagen i Holter klare om kort tid

Før denne måneden er omme er det gode muligheter for at barnehagekomiteen vil ha lagt fram sitt forslag til barnehage i Holter med tegninger og kalkyler samt utkast til program for videre utbygging av barnehager i Nannestad. Komiteen har i løpet av våren vært på en rekke befaringer til barnehager i andre kommuner for å samle opp gode ideer. Dessuten har man vurdert de ulike tomtealternativene man har i Holter, uten at komiteens sekretær, Rolf Nordengen på forhånd vil røpe hva man har festet seg ved.

Når det gjelder utbyggingsprogrammet for barnehager for kommunen sett under ett, har komiteen lagt mye av materialet fra planen som ble fremlagt i 1973 til grunn for sin innstilling. Dette gjelder blant annet behovs-

undersøkelsen som ble gjort den gangen. Grunnen til at man nå har arbeidet parallellt med barnehagen i Holter og total planen for bygda er den nye barnehageloven som ble vedtatt for ikke lenge siden. I følge den loven vil ikke departementet kunne godkjenne noe enkelt barnehageprosjekt uten at det foreligger en plan for utbygging av slike institusjoner for hele kommunen.

Når nå planer, tegninger og kalkyler legges frem for de berørte instanser om ikke så altfor lenge, håper sosialsjef Nordengen de folkevalgte vil handle like raskt og effektivt som komiteen — den har holdt på siden november 75. Skjer det, er det gode muligheter for at byggingen i Holter vil kunne komme i gang utpå høsten og at barnehagen vil stå ferdig til bruk utpå året 1977.

Bygda vår under krigen!

Denne gang: MOBLISERINGEN FORTSETTER

Vi fortsetter her Johan Riddingstads beretning om Nannestad i krigsårene. I forrige nummer tok Ryddingstad for seg de bevegde aprildager i 1940, med blandt annet en politisk oversikt, om bygda og menneskene var forbedret på en slik kritisk situasjon, og bragte oss frem til den tredje krigsdagen.

I dette nummer fortsetter beretningen om den videre mobiliseringen, om rekvirering av transportmidler, og krigens videre gang fram til krigshandlingenes avslutning i distriktet.

VEGSPERRINGER SETTES OPP

Akershus infanteriregiment som skulle møte på Trandum, reiste til Maura for å sette opp avdelingene der. For ikke å bli overrasket av fienden ble det lagt vegsperringer på de viktigste vegene til Maura.

Både 10. og 11. april fikk lensmannskontoret flere forespørsler fra soldater som hadde møtt på Gardermoen 9. april og sendt hjem fra Morskogen, dessuten fra en del som hadde møtt på Gardermoen 10. april og der hadde fått beskjed om å reise hjem. De ville vite hva de nå skulle gjøre. Lensmannsfullmektigen hen-

vendte seg da til sjefen for I.R. 4, oberst Dahl, som nå var på Bjerke Handelslag, slik at det kunne bli plan i arbeidet.

Oberst Dahl gav ordre om at de som skulle møtt på Trandum, skulle møte på Maura. Roteforstanderne fikk så beskjed om at de skulle bringe denne ordre ut på samme måte som mobiliseringsordren 9. april.

Regimentet reiste samme dagen over åsen om Helleren til Hadeland.

Gjennom lensmannskontoret ble det stadig anmodet om å få biler får å få kjørt ut mest mulig fra Gardermoen før tyskerne kom og tok det som var der.

Forvalter Hesle rekvirerte biler til Intendanturleiren, og lensmannen skaffet 11 lastebiler.

Rittmester Engelsrud rekvirerte 3 biler til Akershusleiren og Intendanturleiren.

I tillegg til de rekvirerte bilene var det mange andre biler i bruk, dels fra bygda, dels militære biler.

Nå gjaldt det å få vekk fra Gardermoen så mye som mulig. Noe av Gardermoen var besatt, men ikke alt, og en masse materiell ble kjørt til Nannestad, noe til Vollaugsmoen og noe til Nannestad almenningssag. Korn ble kjørt til noen garder og lagret der. Alle bensinfat som kunne skaffes, ble fylt på Gardermoen og kjørt til Nannestad. Ved enkelte bensinpumper på Gardermoen var det tyskere av og til, men bilførerne våre var dristige og tappet bensin når tyskerne var vekk.

Artilleriregiment nr. 2 rekvirerte 13 hester, som skulle møte ved Herredshuset. For å spare tid ble de nærmeste tjenestehestene rekvirert.

Nå var så mange av bygdas lastebiler rekvirert at det begynte å bli vanskelig å skaffe flere, men ingen var uvillige til å levere.

12. april.

Forvalter Hesle rekvirerte på ny biler og fikk nå 5 stk. Løytnant Magnus Kildar rekvirerte biler og fikk 4 stk. Han hadde tidligere rekvirert biler direkte ved å stoppe lastebiler etter vegen og beordret bilførerne å kjøre materiell fra Gardermoen.

Kapt. Egge rekvirerte 2 hester med sleder til Borhaug.

Sek.løytnant Grumsrud, A.R., rekvirerte hester med sleder og kjørekarer. Noen møtte på Vollaugsmoen.

Denne dagen (eller det kanskje det var dagen før) var elevene ved Kringler skole samlet og fikk da se at høymagasinet på Gardermoen ble bombet. Barna var helt fra seg, og undervisningen var helt nytteløs, men holdt på, mest for at barna skulle ha noe annet å tenke på enn krig. Om ikke lenge kom en del av foreldrene og ville ha barna hjem. De syntes de ville ha dem hjemme under disse uhyggelige forhold.

13. april

Natta til 13. april anmodet en ukjent mann lensmannskontoret om så vidt mulig å skaffe ham 100 mann. Han oppgav å være sersjant, hva han forresten ikke var, men på lensmannskontoret var det tvil om hvilke hensikter han hadde. På spørsmål om soldatene ville bli overlatt til utdanning, opplyste han at han arbeidet sammen med løytnant Hundevadt, som nå var på almenningssaga. Ved henvendelse dit ble dette bekreftet, og så sendte lensmannen ut ordre til roteforstanderne om å kunngjøre denne ordre:

Alle vernepliktige ved infanteri og kavaleri av årsklassene 1933—39 skal møte på Rustadmoen i dag snarest mulig, senest innen kl. 12. Litt brød og 1/2 kg smør tas med. Eldre årsklasser kan møte frivillig.

Lensmannen i Gjerdrum ble natta til 13. april anmodet om å

sende ut samme ordre i Gjerdrum.

Befalet som møtte var løytnant Hundevadt, fra Oslo, sersjant Pedersen fra Eidsvoll og jeg. Det kom folk fra bygdene omkring, ja, helt fra Oslo. Mange hadde gått i ville skogen for å komme fram. Noe over 100 mann drog av sted om ettermiddagen, disse under kommando av sersjant Pedersen. Jeg var dessverre f.t. ikke stridsdyktig p.g.a. en beinskade og ble igjen for å ordne med forsyninger, og løytnant Hundevadt ble igjen på Vollaugsmoen de første dagene før å ordne med transporten. Noen dager senere drog han av sted med en mindre styrke som kom etterpå.

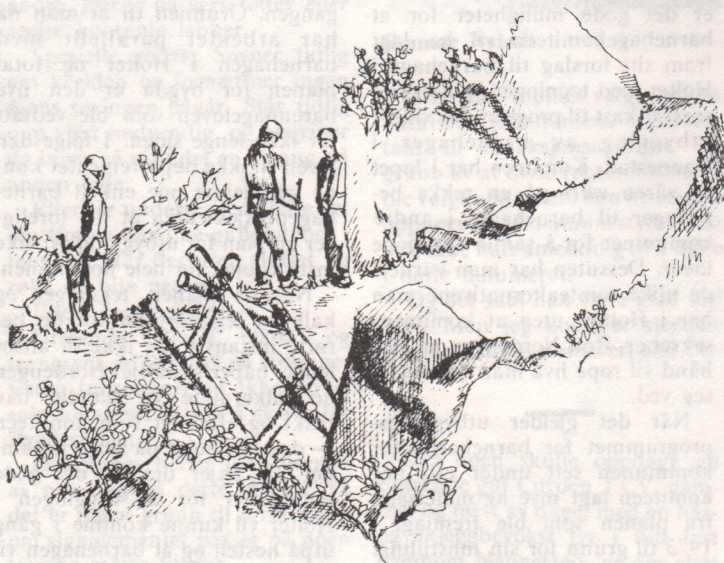
I disse dagene var det stadig fly over bygda, og under mobiliseringen på almenningssaga måtte vi flere ganger finne skjul. Ved Maura ble det åpnet ild mot et fly, som imidlertid ikke svarte.

Fra 13. april holdt jeg til på almenningssaga, hvorfra jeg sendte frivillige som meldte seg, til Hadeland. Dessuten var det 8—10 biler som stadig kjørte fra Gardermoen til Vollaugsmoen eller til almenningssaga, eller kjørte det som var anbragt på gardene til Vollaugsmoen. Bilførerne var så ivrige at de til og med var på Gardermoen og hentet bensin og annet også etter at tyskerne var kommet der. Over Vollaugsmoen — Helleren hadde vi samband med de norske styrker på Hadeland.

Det ble bruk for flere biler, og det ble denne dagen tatt i bruk ytterligere 6 lastebiler til kjøring fra Gardermoen.

Kort tid etter at disse bilene var sendt over til Gardermoen, gav forvalter Hesle ordre om at bilene foreløpig måtte stoppes da en tysk avdeling oppholdt seg på Gardermoen. Bilene ble forsøkt stoppet ved Engelstadkorset. Dette lyktes imidlertid ikke, og en av D. Kjerstads biler med (?) Johan Steen, Maura, ble tatt av tyskerne. De andre bilene kom seg vekk og fortsatte kjøringa fra Gardermoen så snart tyskerne hadde reist derfra.

Ved 14-tida samme dag ble det meldt til lensmannskontoret om tre mistenkelige personer som var sett i nærheten av Haug meieri. Disse ble mistenkt for å være spioner. De ble alle tre anholdt. De snakket alle tre norsk, men en

skjønne ganske snart at den ene var tysker. De oppgav at de søkte forbindelse med norske tropper. Tyskeren forklarte at han hadde rømt fra Tyskland før krigen. Lensmannsfullmektigen sier i sin rapport at han ikke turde uttale seg om denne framstilling var riktig. Han kom til almenningssaga med karene, og etter at vi hadde drøftet saken, ble vi enige om å la tyskeren bli med i en avdeling som Løytn. Hundevadt skulle dra avsted med. På den måten var det en liten mulighet for at tyskeren kunne redde livet.

Fra de norske tropper på Hadeland ble det meldt at de kunne trenge noen par ski. Noen par ble samlet inn og sendt over Vollaugsmoen til Hadeland.

14. april

De norske tropper på Hadeland trengte stadig nye forsyning av våpen, ammunisjon m.v., og denne dagen rekvirerte lensmannen 21 hester til transport over åsen.

15. april

Denne dagen ble det rekvirert 22 hester til transport.

Etter 15. april ble det også rekvirert både biler og hester, men den verste trafikken var over. Siste rekvisisjon på hester var søndag 21. april på 2 hester til transport av sanitetsmateriell over åsen til Hadeland.

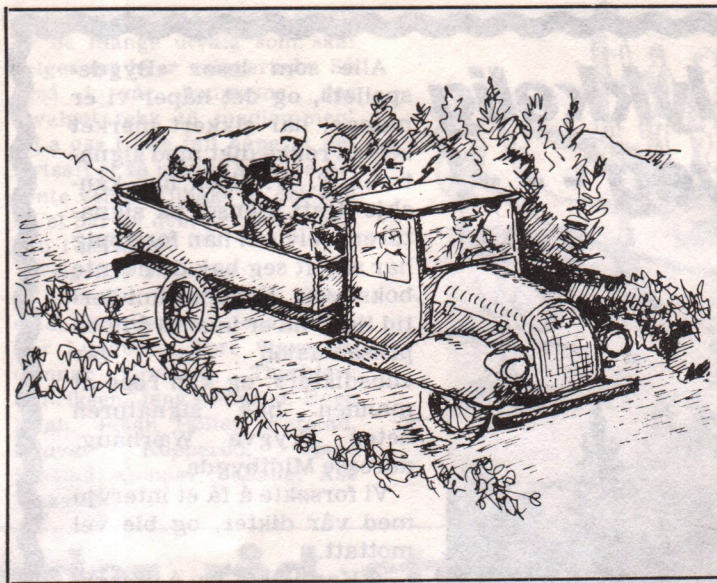
Bygda gjorde et utmerket arbeid for å få kjørt forsyninger fra Gardermoen og videre med hester over Hellenen til Koperud på Hadeland. Lensmann Erik Haga og hans fullmektig Hans Haga hadde et voldsomt arbeid for å skaffe biler og hester. Først ble det rekvirert hester nord i bygda, da det der var kortest veg, men da både folk og hester ble helt utkjørt, ble det tatt hester fra andre strøk.

Det må også nevnes at det ble reddet en del hester ut fra Gardermoen. Til disse var det verken seler eller kjøretøyer, men dette ble skaffet fra de nærmeste gardene, og hestene ble tatt i bruk.

I alt ble det kjørt 4—500 hestelass med våpen, ammunisjon, mat og effekter av alle slag.

General Helset sa på en Hjemmestyrefest i Nannestad 1946 at den hjelp de norske styrker på Hadeland fikk fra Nonnestad var så viktig at de ventet på hver transport, enten det var folk eller materiell.

Jeg har oppgave over hvem som var roteforstandere og hvem som leverte biler og hester. Mange ville nok sette pris på å se hvem som var med i forsvar av landet på denne måten, men det vil ta så stor plass, så jeg av den grunn ikke har tatt det med.

Merkelig nok ble ikke transportene hindret av fienden. Bare en tysk personbil kom langs åsen hvor transporten foregikk. Harald Aamold var da på veg nordover med et billass geværer og en del ammunisjon. En tysker gikk ut av bilen og stilte seg i veien for den norske bilen. Bilføreren satte opp farten og mente å kjøre ned tyskeren. Dette gikk ikke, og bilen havnet i grøfta. Bilføreren ble tatt med, og lasset ble stående igjen. Dette ble øyeblikkelig meldt til meg. En del unggutter var straks i fyr og flamme og ville ha våpen og ta igjen lasset. Dette sa jeg nei til og opplyste samtidig at hvis de ble tatt sivile med våpen, ville de uten videre bli skutt som franktirører. De fikk imidlertid ammunisjon og fikk ordre om å ta på seg uniformsjakke og lue, som var på bilen, og så skulle de med ladd gevær holde seg klar. Kom det bare noen få tyskere, kunne de skyte, men kom det mange, skulle de stikke til skogs. Da jeg om en tid tok en tur til stedet, fikk jeg se guttene lå bak stubber og steiner, men — sivile. I iveren hadde de glømt å ta på uniformer.

Et par hestekjørere fikk så ordre om å kjøre det som var på bilen til skogs. Dagen etter ble det hentet fra skogen, lagt på en lastebil og kjørt videre.

Harlad Aamold ble kjørt til Hurdal, hvor tyskerne fikk tolk, og det ble holdt et slags rettsmøte. Han ble gitt fri, og tyskerne var hyggelige og gav ham sjokolade og røykesaker og han fikk sitte på med tyskerne til Nordmorkorset, for de skulle kjøre den vegen.

Trolig hadde tyskerne til hensikt å se litt nærmere på denne transporten, men dette hendte akkurat da slaget ved Stryken i Hakadal var på det hardeste, og de tyske avdelinger som var i nærheten fikk ordre om å reise til Stryken til unnsetning.

Som tidligere nevnt ble de viktigste vegene til Maura sperret av I.R. 4 under mobiliseringen. Da regimentet reiste, ble sperringene stående. Så kom ordren fra de norske myndigheter om at bygder som hadde kamphandlinger nærmere enn 6 mil, skulle stå under militær kommando. Lensmannen bad meg komme til ham på kontoret, og han påla meg denne kommandoen. Det eneste jeg kunne gjøre under det oppdraget jeg hadde fått, var å få noen gutter til å fjerne alle vegsperringene.

Jeg har tidligere nevnt en ukjent mann som kom på lensmannskontoret natta til 13. april og bad om å få 100 mann. Om ham er det mange historier som viser at det ikke er bra at hvem som helst får våpen. Han brukte forskjellige grader på seg sjøl, men helst kalte han seg kommandant. Sjefen for I.R. 4 satte ham igjen på Vollaugsmoen for å ta seg av folk som kom etterpå. Dette gjorde han også, men han tok seg turer rundt på gardene og rekvirerte med våpen i hånd. De som ikke ville levere det han forlangte, skulle bli skutt med det samme. Han hadde vært i krig før, så han visste hvordan en skulle gå fram. Da kampene i Sør-Norge var slutt, kom han igjen og fortsatte å regjere. Han tok biler som stod igjen og kjørte dem tomme for bensin, og en bil kjørte han utfor en skrent i Gjerdrum. Han var også på en gard og tok en statens hest som stod igjen. En dag kom han til meg og fortalte at han var utnevnt til kaptein. På spørsmål om hvem som hadde utnevnt ham, kunne han ikke gi noe ordentlig svar. Jeg tok så en tur til sjefen for I.R. 4 for å snakke med ham om saken. Obersten svarte ganske indignert at denne fyren har ingen myndighet til å foreta seg noe, han er nemlig soldat, ikke noe annet. At han har fått sersjants grad i den finske hær fordi han har deltatt i

krigen der, har ikke noe med forholdene her å gjøre. Hvis han ikke slutter med dette, må vi gjøre noe med ham. Om ikke så lenge ble han borte.

Da krigen var slutt, kom det regninger fra butikker og kaféer hvor han hadde rekvirert nær sagt alt mulig, f.eks. ikke så lite sjokolade.

Da krigen var slutt, påtok jeg med å ordne med lønn til soldatene og å attestere regninger for kjøring og annet som var rekvirert. Jeg sendte inn lønnsoppgave for 111 mann. Når en regner med at noen fikk lønn direkte ved de militære kontorene, kan en regne med at det deltok om lag 130 mann, men det antall som møtte opp for å delta, er adskillig større. Nesten alle hørte til I.R. 4 og hadde som sjef major, senere oberst Hermansen.

Soldatene som var med, var innviklet i flere harde kamper, noen ved Stryken, men de fleste ved Bråstad bru. Noen kom snart igjen, men de fleste var borte 2—3 uker og kom igjen i småflokker sivile, idet de hadde fått tak i sivile klær for å komme hjem igjen. Da samferdselsmidlene for en stor del var ute av drift, og da karene menglet penger, gikk de som regel til fots hjemover.

En del av bygdas soldater satt som krigsfanger på Gjøvik og Lillehammer. Etter om lag 14 dager kom de hjem.

Nyvalgt teknisk utvalg

Det er valgt nytt teknisk utvalg for kommunen. Dette har funksjonstid fram til 31.12.1979, og det består av følgende:

Medlemmer:

Jon Sundby
Einar Bækken
Sverre Rustad
Turid Kringlen
Magne Lindberg
Odd Eik
Klaus Finne

Varamenn:

Einar M. Johansen
Ivar Nordli
Trygve Sydhagen
Jan Kopperudmoen
Roar Lerberg
Pål Nordby
Gudmund Åsheim

Som utvalgests formann er valgt Jon Sundby, med Magne Lindberg som varaformann.

Å vandre lykkelig på livets veg - - -!

Alle som leser «Bygdespeilet», og det håper vi er mange, har sikkert merket seg en rekke dikt med signaturen T. W. Noen har kanskje dratt kjensel på signaturen, selv om han foreløpig har skjult seg bak de nevnte bokstaver. Vi synes imidlertid tiden nå er inne til å få en presentasjon av vår «husdikter», og kan røpe at mannen bak signaturen heter Trygve Wærhaug, adresse Midtbygda.

Vi forsøkte å få et intervju med vår dikter, og ble vel mottatt.

— Kan jeg få lov å presentere meg på versfotter, sier Wærhaug på vårt første spørsmål, og legger en håndskrevet sjølbioграфи på bordet.

Vi leste diktet, og fant fort ut at her var videre spørsmål overflødige. Her forteller han om seg sjøl, om tiden, om hvorfor han dikter, og ikke minst gir han oss en god porsjon livsvisdom. Derfor har også dette diktet, som alle de andre fra hans hånd, en allmenn interesse, eller skal vi kalle det en menneskelig appell, et budskap til oss alle. Det ligger sannhet, erkjennelse, livsvisdom og erfaring i hans diktning. Kanskje kan vi hver for oss, ved et tilbakeblikk og en smule selverkjennelse, finne fram til hans siktemål i diktets siste linje: — «å vandre lykkelig på livets veg!»

ROB

«SJØL BIOGRAFI»

I nittenfemten, helt mot slutten, da så jeg sola for første gang. Og je var itte store gutten, før je fekk arbe', dagen lang. Je gikk på skole for'n Ludvig Brustad,

og lærte regne, og skrive stil. Je gikk på meiri' for a' Gusta, fekk femten øre, for hver mil!

Det var den tia, da ingen annen på middelskolen blei tatt opp, enn sønn tel presten og handelsmannen, og sønn tel lensmann. Så var det stopp!

Om fattiggutten var gløgg i hue, og hadde iver og lesalyst, så fekk'n aldri no «duskelue», men gikk med lengsel i sitt bryst.

Je huser best ifra barndomstia den harde kampen for daglig brød.

Men je har tenkt på det ofte sia, at vi led jo ingen nød.

Men je kan se en flokk med onger, forventningsfulle rundt bordet stå.

De ventet på å få stilt sin hunger, på nystekt grovbrød, med sokker på.

Je har prøvd meg bakomplogen, og skøri åker med hest og orv. Og høggi tømmer oppi skogen, og gravi grøfter, og stikki torv. Vi måtte slite med bærabåra, og arbeidslønna var itte rar, i disse harde tredveåra, det var at gutten han blei tel kar.

Og snart så gikk je på frierfotter, og fekk meg kjærring og bygde hus.

Je rødda tomta for stein og røtter,

men lykken kunne ha falt i grus. For krigen kom, og jeg måtte

bort fra kjærring og veslegutt. reise,

Men je var heldi', og kunne heise det norske flagget, ved krigens slutt!

Så mange ting har je prøvd i livet,

i livets skole, der har je lært. I dikt og viser, der vil je skrive

om alt som lever og som je har kjært.

Og blir je itte den store dikter, en Wergeland eller Wildenvey, jeg mot det store målet sikter: — å vandre lykkelig på livets veg!

T.W.

Visste du - - -?

— At det i Bjerke almenning ble avvirket 5 100 kbm i 1974/75. Av dette var 3 639 kbm sagtømmer og 1 454 kbm slip.

— At det i Nannestad almenning ble avvirket 5 201 kbm i samme tidsrom. Av dette var 3 760 kbm sagtømmer og 1 441 kbm slip.

— At formannskapet har bevilget ytterligere 25 000 kroner til reparasjon av taket på Nannestad ungdomsskole

— At formannskapet har bevilget 1 500 kroner til hjelp for det katastroferammede Guatemala

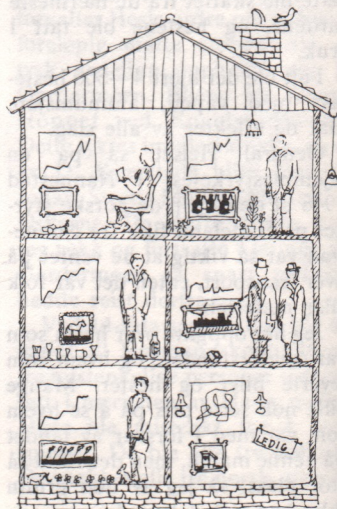
— At det ble avvirket 2 879 kbm virke i Nannestad skogeierlags område i 1975. Av dette var 12 286 kbm massevirke gran, 884 kbm massevirke furu og 1 956 kbm massevirke løv. 13 075 kbm gikk til skurtømmer.

— At ved kommunevalget høsten 1975 ble det avgitt følgende stemmer i Nannestad:

Arbeiderpartiet	1 708 stemmer
Det nye Folkepartiet	120 stemmer
Høyre	324 stemmer
Kristelig Folkeparti	310 stemmer
Senterpartiet	868 stemmer
Sosialistisk Venstreparti	164 stemmer

Ingen millionærer i Nannestad

Nannestad har ingen millionærer og heller ingen som kommer opp mot dette beløpet i inntekt. Tall fra 1974 viser at ingen i kommunen tjente over 300.000 kroner dette året, men det var 32 som hadde en inntekt på mellom 100.000 og 300.000 kroner. Flest, nemlig 330, tjente mellom 35.000- og 39.000 kroner. Tar man alle skatteyttere med en inntekt på mellom 25.000- og 50.000 kroner, utgjør disse godt over halvparten av kommunens 3238 skatteyttere.

Fyldig heste-utskrivings-utvalg

Hesteutskrivingsutvalg er ett av de mange utvalg som skal velges for hver valgperiode. Så også i vår kommune, der utvalget fekk 15 medlemmer!

La oss i alle fall håpe at det fortsatt er så mange av våre firbente venner tilbake at det kan bli et par av dem på hvert medlem i utvalget!

Følgende ble valgt:

Gulbrand Aas, Johan Ukkestad, Tore Hafstad, Johan Jahr, Per Lundberg, Tore Støverud, Gunnar Grønlien, Thorbjørn Henriksen, Jens Røtterud, Even Engh, Johan Holter, Ferstad, Oddvar Kopperud, Hans Finstad, Gunnar Vollaug, Åse Waksvik.

Flere nemnder, råd, styrer og utvalg

Vi startet i forrige nummer presentasjonen av en del oppnevnte nemnder, råd, styrer og utvalg, og forsetter nå med følgende:

A.N.Ø.'s Representantskap

Medlem:

Ragnar Rygh

Varamann:

Marit Berntsen

A.N.Ø.'s styre

Medlem:

Holger Døhlen

Varamann:

Gudmund Tangen

Arbeids- og tiltaksnemnd

Medlem:

Kari S. Bjerke

Varamann:

Holger Døhlen

Arbeidstilsyn

Medlemmer:

Helge Bjørnsrud

Egil Bjerke

Ruth Nyholt

Øyvind Johansen

Formann: Helge Bjørnsrud

Varamann:

Harry Egge Ragnhild Jerpseth

Aud Røtterud

Magnus Habberstad

Varaformann: Egil Bjerke

Arbeidsløysetrygd

Medlemmer:

Nils Vollaug

Willy Moe

Knut Akselsen

Varamann:

Wilhelm Sjøvold

Amanda Nilsen

Torstein Johansen

Barnevernsnemnd

Medlemmer:

Kjellfrid Håkenstad

Nils Bårdsløkken

Abbi Rui

Berit Grani

Gunvor Johansen

Formann: Kjellfrid Håkenstad

Varamenn:

Johan J. Bang

Helge Bjørnsrud

Sverre Bjørndal

Marit Jahr

Mette Finne

Varaformann: Gunvor Johansen

Dyrevernemnd

Medlemmer:

Hans Karlsen

Jacobsen

Varamenn:

Jens Martinsen

Egil Strand

Gjenstår til 31/12-77:

Thor Aanesrud

Trine Tærud

Formann: Thor Aanesrud

Johan Ramstad

Olaf Myrvold

Edruskapsnemnd

Medlemmer:

Kåre Wiik

Enok H. Bakke

Alice Bækken

Willy Moe

Formann: Kåre Wiik

Varamenn:

Harald Slattum

Åse Lundberg

Henry Håkenstad

Gunnar Ødemark

Forsyningnemnd

Medlemmer:

Thor Linnerud

Magne Rønneseth

Arne Rønning

Johan Bang Johansen

Rakel Døhlen

Formann: Johan Bang Johansen

Varamenn:

Tore Langerud

Margot Ramstad

Reidun Bjørnsrud

Aslaug Thorud

Berta Melby

Husnemnd

Medlemmer:

Einar Nordengen

Jens Martinsen

Oddvar Laaveg

Formann: Einar Nordengen

Varamenn:

Bjarne Nordal

Alf Logna

Adolf Røtterud

Husstyre for Rotestua

Medlemmer:

Leif Vangen

Arne Sollien

Håkon Nordby

Formann: Leif Vangen

Pensjonsfondets styre

Medlemmer:

Peder Sandholt

Einar Nordengen

Varamenn:

Torstein Sikveland

Ragnar Rygh

Prisnemnd

Medlemmer:

Jens Martinsen

Hans Slemdal

Tore Langerud

Ragnhild Eggum

Lars Nielsen

Formann: Jens Martinsen

Varamenn:

Magnus Grøndal

Hjørdis Leregngen

Magnus Langerud

Peder Sandholt

Hans A. Sæther

Varaformann: Hans Slemdal

Styret for kommunale skoger

Medlemmer:

Ulf Jerpseth

Hans Slemdal

Thomas Aarstad

Formann: Thomas Aarstad

Varamenn:

Einar Bækken

Trygve Halvorsen

Trond Dahl

Takstutvalg jord og skog

Medlemmer:

Steinar Dal

Varamenn:

Kåre Bekkevar

Bjarne Breen

Tron Homble

Gjenstår til 31/12-77:

Sigurd Lien

David Asaksjogen

Tilflyttingsnemnd

Medlemmer:

Nils Vollaug

Astrid Engelstad

Per Ramsli

Rakel Thorud

Bjørg Langerud

Grethe Synnøve Kjærstad

Formann: Nils Vollaug

Tiltaksråd

Medlemmer:

Helge Bjørnsrud

Per Ramsli

Gerd Sæten

Hans Grani

Paul M. Haga

Formann: Helge Bjørnsrud

Varamenn:

Rolf Aasvold

Holger Døhlen

Marit Berntsen

Bente Nygård

Bjørn Marthinsen

Trafikkutvalg

Medlemmer:

Sverre Bjørndal

Leif Engelstad

May Edseth

Andreas Solbakken

Arne Granhus

Pål Moen

Formann: Leif Engelstad

Trygdekontorets styre

Medlemmer:

Nils Vollaug

Eva Engelsrud

Johan Kvernevik

Knut Akselsen

Willy Moe

Formann: Nils Vollaug

Varamenn:

Klaus Finne

Marit Jahr

Elsa Simonsen

Aud Røtterud

Amanda Nilsen

Varaformann: Willy Moe

Fra side 1 Grasco kan bli...

Ramsli kan fortelle at man også har sett på andre områder. Men av flere årsaker, blant annet at det ved etablering av industri er nødvendig med utbygging av kloakknett og rensesetjoner, er Grasco foreløpig det mest aktuelle området.

Ramsli tror ikke Grasco-området vil være tilstrekkelig på litt lengre sikt. Imidlertid har man også på interkommunal basis sett på et område ved Nordmorkorset med tanke på lokalisering av industri.

Grasco burde egne seg bra for industri, mener Ramsli. Blant annet er kommunikasjonene gode. Det er ikke noe problem med tilknytning til vei med tilstrekkelig bæreevne. Ramsli ser heller ikke bort fra at det kan være mulig å legge jernbanespor til området.

— Hvor mange industriarbeidsplasser trenger Nannestad?

— I dag er det vanskelig å svare på det spørsmålet. Men jeg kan fortelle at kommunen er i arbeid med å registrere det vi har av industri og behovene for nye arbeidsplasser. Spørsmålet om andre typer arbeidsplasser kommer jo også inn i bildet. Hvis det blir noe ut av planene om å bygge hotell i Nannestad, er det klart at det vil ha en positiv betydning for sysselsettingen i kommunen.

— Er det noen spesielle typer arbeidsplasser Nannestad vil ha?

— Svaret er det samme her som de fleste steder, vi ønsker miljøvennlig industri, noe som dessverre er altfor difust definert.

— Har du noe inntrykk av hvor Nannestad står i konkurransen med andre kommuner når det gjelder å lokke til seg industri?

— Jeg ser det som uheldig at Nannestad ikke kommer inn under tilskuddsordningen til Distriktenes Utbygningsfond når for eksempel Hurdal gjør det. Nå har imidlertid Nes, Eidsvoll og Nannestad gått sammen for å se om det er mulig å få gjort noe med dette forholdet, og jeg håper at det i løpet av våren vil være klart hvilket forhold disse tre kommunene skal ha til Distriktenes Utbygningsfond. HK.

Fra side 1 Nannestad helsestasjoner...

ført i penn av sykepleier Gunvor Svae Johansen.

«Bygdespeilet» har besøkt «hovedsetet» for helsesøstrenes virksomhet, den nye helsestasjonen i Midtbygda. Her i 2. etasje i Granåsbygget finner vi Gunvor Johansen, Eva Bakke og «skolehelsesøster» Britt Saga, alle sykepleiere deltidsansatt i helsesøsterstilling. Som kjent har ikke bygda hatt utdannet helsesøster de siste 3 år. Dessuten møter vi Asbjørg Jahr ved skrivemaskinen. Hun er nytilsatt kontordame i halvpost og vil være å treffe her hver mandag, tirsdag og onsdag. De som flytter inn i kommunen med småbarn oppfordres på denne måten til å ta kontakt med helsestasjonen.

Det er ikke fullt ut realisert alt som er tatt med i planen over den fremtidige drift. Men av det nedenforstående vil man se at Nannestad er kommet godt med når det gjelder forebyggende helsetiltak. Det som ytterligere vil bli lagt til helsestasjonene i fremtiden er bl.a. registrering og kontroll av funksjonshemmede barn og kontroll av eldre.

Dessuten kontroll i svangerskapet og etter fødselen og familieplanlegging. Man har alt et tilbud om svangerskapskurs høst og vår.

Det er «stikkedag» idag. Søster Gunvor forteller at det siste hun gjør etter å ha snakket med moren og sett på barnet, er å vaksinere. Etterpå er det som regel ikke ørens lyd å få. Mødrene kommer med sine småbarn som perler på en snor. Det er timeavtale og ingen unødig venting. Ikke noe overfylt lokale som vi husker fra egne besøk slike steder. Leker ligger fremme og det er god plass til å leke i det nye vente- og målerommet.

— Vi er veldig fornøyd med denne helsestasjonen. Etter utvidelsen nylig er den på 90 kvm og vi får nå stort sett det utstyret vi trenger.

Spe- og småbarnskontrollen

Gangen i spe- og småbarnskontrollen er følgende: Helsesøster besøker alle mødre med nyfødte barn i hjemmet. Deretter kommer de til helsesøster en gang i måneden i hele det første leveåret. Likeså ved 1 1/2 år, 2 år og 4 år. Helsesøster følger barna i deres utvikling, gir råd og veiledning. Og vaksinasjoner.

Fullstendig legeundersøkelse får barna fem ganger i denne tiden, i en alder av 6 uker, 6 måneder, 1 år, 2 år og 4 år. Og fra barnet er fra 1/2 år til 4 år har det og foreldrene hatt kontakt med tannlegen i alt fire ganger. Tannlegen gir råd om kosthold og tannhelse og utdeler gratis fluortabletter. Psykologen fra fylkeslegekontoret besøker stasjonen etter behov og leder dessuten samtalegruppene i samarbeid med helsesøster. Her kan foreldrene foruten å få kyndig hjelp også utveksle erfaringer om sine småbarns problemer. Gruppen samles i en hyggelig atmosfære en formiddag i måneden og det er gratis, bortsett fra kaffepreisen da. Man har til nå hatt en forsøksgruppe og mener at dette er noe å spinne videre på.

Desentralisert virksomhet

Bygda vår er lang, og muligheten til å benytte offentlige transportmidler «på tvers» er skrale. Man har derfor tatt ut-

gangspunkt i en helsestasjon i hvert av de tre sentrumsbebyggelser. HELSESTASJONEN I MAURA har lokaler i tilfluktskjelleren under den nye fløyen på Maura skole. Det samlede areal er på 56 kvm. I helseplanen heter det at denne stasjonen tilfredsstiller behovet for øyeblikket, mens den i fremtiden vil bli for liten. Man anbefaler da å bygge ny helsestasjon for Maura i tilknytning til enten daghjem eller ny skole i området.

HELSESTASJONEN I HOLTTER har til nå holdt til i to klasserom på Løken skole. Men man har kommet et stykke på vei i planlegging av ny helsestasjon for kretsen, og den skal ligge i nær tilknytning til skolen. Arealen blir på ca. 120 kvm, og vil dekke også Holters fremtidige behov.

HELSESTASJONEN I MIDTBYGDA tilfredsstiller de nåværende behov. I planen pekes det imidlertid på ulempen ved å holde til i annen etasje, dette med tanke på kontroll av eldre. Hvis det i fremtiden skal reises et helse- og sosialsenter, antyder man muligheten av også å få helsestasjon med i dette samarbeidet.

Skolen overtar

Når barna kommer i første klasse overtar søster Britt og skolelegen. Kortet med alle opplysninger fra spe- og småbarnskontrollen skal følge barnet over i skolen. Vaksinasjonene blir vedlikeholdt og barnets utvikling følges.

— Vi undersøker barnet i 1., 4. og 8. klasse. I 1. klasse prater vi også med foreldrene, og foruten rutineundersøkelsen henvises en del barn til spesialister av forskjellig slag. Det kan være vanskelig for legen å finne årsaken til f.eks. dårlig konsentrasjon i 1. klasse. Foruten syn og hørsel kan det dreie seg om andre ting som må undersøkes, evt. av psykologen. For øyeblikket benytter vi oss av fylkets psykolog, men vi ser unektelig frem til at det blir pedagogisk/psykologisk senter på Kringle skole fra høsten.

Til helsesøsters arbeid hører også tuberkulinkontroll av de ansatte på en del av bygdas arbeidsplasser. Dette er rutinekontroll, som foretas med visse mellomrom.

Inn i mellom avses det tid til undervisning i ungdomsskolen. Såvel grupper av jenter som gutter får orientering om sin

I grasco er det allerede industri, tett opp til det foreslåtte område.

Ombyggingsarbeidene pågår ved aldershjemmet

Ombyggingen av Aldershjemmet er beregnet å koste 1,1 mill. kroner. I samsvar med anbefaling fra byggekomiteen har kom-

munestyret vedtatt at de bygningsmessige arbeidene skal overlates byggmester Erik Aasheim for hans anbud på 485 044

Innvendig er det ikke mye som minner om det gamle Aldershjemmet.

kroner. Rørleggerarbeidet overlates Harald Langerud for anbudssummen 186 715 kroner, og de elektriske arbeidene til Ullensaker Elektriske for anbudssummen 50 702 kroner.

I tillegg til disse anbudssummene er det beregnet følgende tillegg:

Uforutsatte utgifter	53 000 kroner
Forretningsmessig drift	20 000 kroner
Renter, m.v.	60 000 kroner
Kopiering m.v.	5 000 kroner
Planlegging	60 000 kroner
Merverdiavgift	27 600 kroner
Prisstigning	101 939 kroner

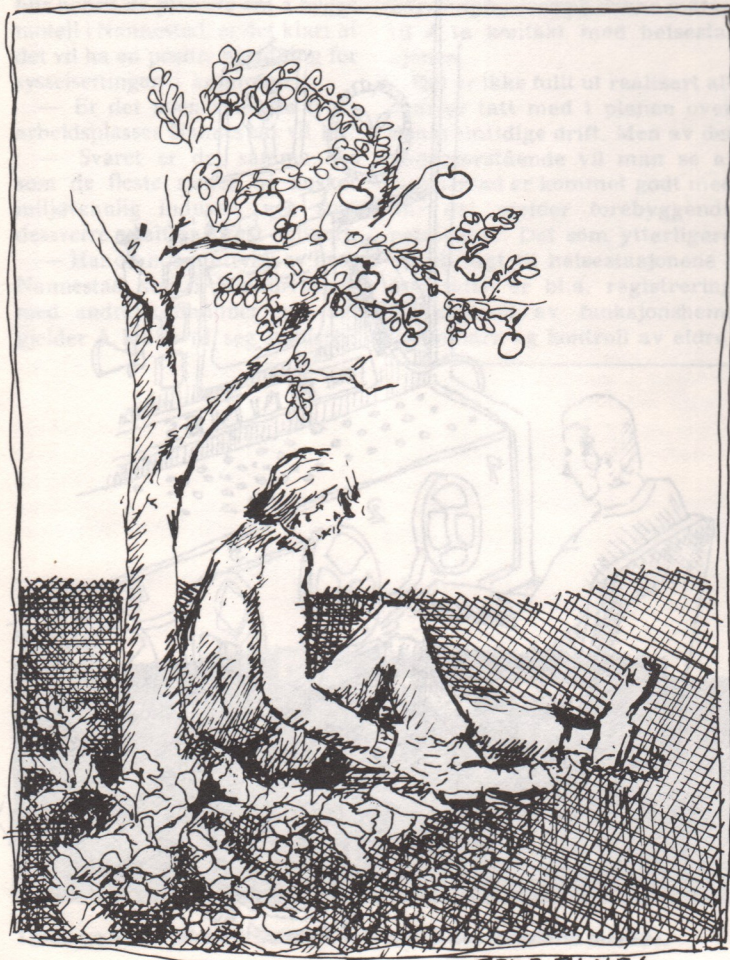
Når det gjelder kloakkspørsmålet blir dette tatt opp senere.

Arbeidet med den totale ansiktsløftingen på aldershjemmet startet 1. april. Hele huset skal omgjøres til hybler og hybel-leiligheter for eldre, enslige får ett rom med sovealkove mens ektepar får eget soverom ved siden av en liten stue. Men alle får de et likte kjøkken og et bad.

Om alt går etter planene, og det gjør det, på dette tidlige tidspunkt, vil aldershjemmet fremstå i ny utgave en gang utpå senhøsten slik at det blir innflytting til jul for beboerne.

Men flittige håndverkere sørger for at alt skal gjenoppstå i fornyet utgave.

ARILD ALNES.

ORDSPRÅK

Det sies ofte når våren kommer,
en enslig svale gjør ingen sommer!
Og kanskje er det vel bare tull,
at Mai's kulde gjør låven full?

Men det er sikkert Vår Herres vilje
at sola skinner, på lort og lilje.
For blir det uår og lite for,
dør kanskje kua, mens graset gror.

For om det kommer ei skur på presten,
så får jo klokker'n et drypp av resten.
At det er forskjell, det vet vi jo,
på lille Jørgen og Kong Salomo!

Og like barn leker best i sammen,
for eplet faller ei langt fra stammen!
Allikevel bør vi tenke på,
i mørke er alle katter grå!

I fred du lever jo med din granne,
så lenge du disse ord vil sanne:
At freden ei skal forgå,
la graset vokse, og grinda stå!

T. W.

Storløperen fra Maura

Vårlig innspurtprat med Øyvind Sandholt

Mens snøen i Romerikssåsene tar snarvegen nedover mot Leir-elva og barflekkene i Buraasliene blir større og større finner vi Øyvind Sandholt travelt opptatt bak disken og ved pumpene på ESSO-stasjonen i Maura.

Den snøen som i vår har gått over til vann tilhører for alltid «snøen som falt i fjor». Men skisesesongen 75/76 vil for det skiinteresserte Norge erindres som den sesongen Øyvind Sandholt slo igjennom for alvor.

Aldri tidligere har noen fra bygda gjort det så godt i langrennsløypa, og vi har en følelse av at omtrent hele Nannestad har holdt pusten til Øyvind gikk i mål flere ganger denne vinteren. Bare synd at det ikke ble OL-tur når det likevel var så lite om å gjøre.

Men det kommer flere sesonger —, og hvis intet uventet skjer så finner vi Øyvind i andre «store» sammenheng, kanskje både OL og VM, seinere.

Og det gjør det ikke.

— Fornøyd med sesongen?

— Absolutt. Det gikk jo over all forventning i vinter, og aldri hadde jeg tort håpe på noe slikt da sesongen begynte. Det har vært moro og gitt mersmak. Jeg er godt fornøyd.

— Og så har du vært ute og reist?

— Det var artig med oppholdet i Le Brasseu og samlingen der nede, og plasseringen på femtenkilometeren var inspirerende. — Myrmo slo meg med 36 sekunder, og det er jeg fornøyd med. Men så er vel det også et av mine beste løp hittil i tillegg til 7. plassen i NM.

— Og turen til Japan var jo helt enestående! Det er klart slikt er inspirerende, selv om jeg nok fikk ødelagt en del av sesongen på den reisa. Det ble lite trening i de dagene, og omstillingen av døgnrytmen virket utrolig sterkt på meg. Jeg var temmelig utkjørt da jeg kom direkte fra Japan til Lathi, men jeg ville jo ikke vært Sapporo-turen foruten.

— Hva skjedde egentlig med deg i Lathi?

— Som sagt var jeg ganske utslått etter døgnomstillingen, og jeg måtte bare gi meg på femtenkilometeren der borte. Hadde ingenting å gi, og jeg kom meg vel egentlig aldri helt etter Japanreisa.

— Men turen var fin?

— Det er sikkert! Og spesielt var det en ganske forunderlig følelse dette med døgnomstillingen og å fly øst-vest-over en slik distanse. Den opplevelsen glemmer jeg aldri, selv om turen i seg selv kanskje kostet meg en del av sesongen. Slikt må en vel ta på kjøpet, kanskje.

— Trives du best på femtenkilometeren?

— Det vet jeg vel ikke enda, men jeg tror ikke det. Etter hvert som jeg får gått meg til og blir mer «satt» i kroppen så vil det vel gå bedre på lengre løp også. Femtinen i Kollen var min første femmil, og jeg hadde på forhånd hørt mye om dette løpet så jeg tok det litt pent, i alle fall på første delen. Jeg var vel litt skremt kanskje av at det er spesielt hardt mellom 35 og 40 kilometer, så jeg valgte å være litt forsiktig. Men jeg synes jeg holdt bra, og jeg hadde litt

igjen da jeg gikk i mål. Men dette er ingen «unnskyldning». En lærer etter hvert som det heter. Men «femtien» i Kollen var et artig løp. Aldri har jeg sett maken til publikum. Det var helt spesiell stemning under det løpet.

— Ikke det at vi har slike ambisjoner — men vil du røpe oppskriften for å bli så rask i løypa?

— Det må jo trenes mye og regelmessig gjennom lengre tid. I november hadde jeg omtrent 100 timer, og i sesongen ligger jeg på en 10—12 timer i uka. Det er fint å løpe her i bygda. Særlig liker jeg meg godt i traktene langs Åsvegen. Om høsten blir det mange turer mellom Haugmeieriet og Hakadal. Når snøen kommer blir det helst til at vi her i Bjerke drar innover mot Honsjøen, Klofjell og Marifjell.

I vinter fant vi forresten ei fin løype på åsen mot Lunner som hadelendingene hadde kjørt opp, og der gikk vi mye.

Men oppskriften er systematisk trening!

— Du begynte tidlig?

— Stort sett kan en vel si at jeg begynte i 11—12 årsalderen. Fra jeg var 13 kom jeg under skikkelig trening med Terje Bogen, som har vært min trener siden. Han har betydd kollosalt mye for meg, sier den 2d år gamle Øyvind Sandholt, og han legger til at han satser for fullt i tiden framover.

Og intet uventet skjer tør vi spå at den skal få «pigge» temmelig jevnt som skal følge den sympatiske rødhåringen fra Maura i langrennsløypa i de neste sesongene.

Vi ønsker han lykke til!

H. Ø.

Trygdeboliger for 1 million skal bygges, ikke avgjort hvor

Nannestad kommune har såvissst ikke tenkt å gi seg med de 8 trygdeboligene som ble bygget i tilknytning til sykehjemmet. En ny byggekomite er satt i sving med å finne høvelige plasseringer for flere slike boliger. Det er 1 million kroner å rutte med på budsjettet til dette formålet, og for det skulle man kunne få bortimot like mange boliger som man har i dag. Byggekomiteen skal ta stilling til om man skal bygge flere trygdeboliger ved siden av de man har ved Sykehjemmet, eller om man skal legge dem til et av de andre boligfeltene i kommunen. Det er tale om Løken i Holter, Prestmosen i midtbygda eller eventuelt Solheimsfeltet i Maura.

Valgets kval vil forhåpentligvis være over i løpet av våren og sommeren slik at gravemaskinene kan settes i sving en gang til høsten. Om det da ikke hender noe spesielt som kan forsinke arbeidet, skulle kommunen kunne levere ut nøkler til flere trygdeboliger i løpet av 1977.

Vårlig vinduspuss ved kommunale bygg

I løpet av våren var det full puss av samtlige vinduer i kommunehuset og skolene i bygda.

— Litt av en jobb, sier Steinar Fredriksen fra rengjøringsbyrået, som her er i ferd med å rengjøre en av de ca. 700 vindusrutene i kommunehuset. Slike bygg, hvor det vanlig arbeider en masse mennesker innenfor vinduene, forsøker vi så langt mulig å ta på fridager, sier Fredriksen. Da slipper de som befinner seg innenfor å bli forstyrret av oss, og vi blir ikke opptatt av dem.

— Og dette er begge parter tjent med, sier vinduspusser Fredriksen.

Ikke alltid bare ski og premier for Øyvind. Her på arbeidsplassen i Maura.

Kommunal «niskjærsplog» til kulturell nydyrking i Nannestad

Retningslinjer for kulturutvalgets virksomhet blir utarbeidet

Det er nok mye upløyd mark på kulturfronten i Nannestad, men med den «ni-skjærsplog» de folkevalgte nå har lansert i form av et ni manns- og kvinnesterkt kulturstyre, skulle mulighetene være til stede for et enda fridigere kulturliv i bygda i fremtiden.

— Foreløpig er det hele på et slags planleggingsstadium, vi ni er egentlig bare for et interimstyre å regne. Alle de tidligere utvalgene innen kultursektoren er bemannet på ny, og fortsetter sitt arbeid som før, forteller kulturstyrets formann Magne Ingvaldsen. — Det nye kulturstyret har som sin aller første oppgave å utarbeide retningslinjer for virksomheten i fremtidige kulturstyrer. Vi skal legge frem forslag til samarbeidsmåter og eventuelle nyordninger som kan være tjenlig for det som har med kultur å gjøre i bygda. At et «samleutvalg» på ni personer skal kunne avløse alle de eksisterende utvalg på denne sektoren tror jeg ikke det er realistisk å ta sikte på, men en eller annen form for nyordning blir det vel.

Bredden er det Ingvaldsen er mest opptatt av, og bredde var det også over smilet hans da vi snakket med ham dagen etter det første møtet i det nye kulturstyret. — Det var meningen at de ni medlemmene skulle representere alle deler og alle miljøer i bygda, og det har vi faktisk også oppnådd så vidt jeg kan bedømme. Det skulle kunne gi oss et godt utgangspunkt med en

bred kontaktflate, og hva er vel bedre enn det?

— Det er ikke meningen å påvirke virksomheten i de enkelte lag og foreninger på noen måte. Men vi kan tre støtte til på det praktiske plan om det skulle være ønskelig, ved å forenkle arbeidet for eksempel, formidle kontakter og sådant mer. Det er samarbeid vi først og fremst er ute etter. På den måten har vi mulighet til ikke bare å få en samlet oversikt over virksomheten på kulturfronten, vi kan også gjenopplive eller støtte opp under virksomheter som bør være til stede for å få et så allsidig kulturtilbud som mulig i de enkelte delene av bygda.

Sa vi at alle utvalgene på kultursektoren var bemannet på nytt? Det var en sannhet med i alle fall en modifikasjon, det gamle kulturutvalget eksisterer ikke mer, her har det nye kulturstyret overtatt alle funksjonene. Hvilket rent konkret innebærer at Riksteater og Rikskonsserter blant annet er kommet i styrets varetekt. — Men det tidligere kulturutvalget skal ha all æren for at Nannestad har fått del i disse verdifulle tilbudene, sier Ingvaldsen.

— Men vi har også arvet problemet med å få folk til å slutte opp om abonnementsordningene til Riksteater og — konsserter.

Poenget er å få folk til å møte frem, erfaringen viser at de som først har begynt, fortsetter å komme til forestillingene og skaffer seg abonnement. De

eldre innbyggerne i Nannestad ser ut til å sette stor pris på dette tilbudet, de er et trofast publikum. Men det er de unge vi savner. Vi i kulturstyret vil gjerne skaffe abonnementer til to ungdomsskoleklasser for eksempel, dersom dette kunne brukes i undervisningen. Kanskje vi på den måten kunne vekke interessen hos bygdas unge?

— Men Nannestad har jo ikke verdens beste utbygde bussnett?

— Dessverre mangler det litt på det, det er vi klar over, og det er en av de sakene vi vil komme til å ta opp med de rette instanser. Vi kan ikke basere noen som helst virksomhet på at folk skal ta seg frem ved egne midler, altfor mange hemmes på den måten.

At kulturlivet nødvendigvis må koste en kommunal krone eller tre er innlysende, men kroner og øre synes ikke Ingvaldsen er noe interessant diskusjonstema foreløpig. — Jeg tror at det med tiden vil komme til å bli en slags utveksling av forskjellige budsjettposter. Nye kommer til, andre går ut og atter andre reguleres opp eller ned slik at vi etter hvert får budsjettposter som viser det riktige bildet av den aktiviteten de skal dekke. Da først får vi den siden av saken i sitt rette perspektiv, og da har vi noe å diskutere ut fra.

— Hvorfor ble akkurat du formann i kulturstyret, Ingvaldsen?

— Aner ikke. Men jeg gjetter at det kan være fordi jeg ikke er så sterkt engasjert i noen bestemt virksomhet her i kommunen. Det kan vel være en fordel å stå fritt for en som skal ha et slikt kommunalt verv. Min eneste kvalifikasjon for øvrig er vel en levende interesse for forskjellig slags kulturvirksomhet.

Erfaring fra politisk og faglig organisasjonsarbeid gjennom en årrekke samt en finger eller tre med i skolemusikkarbeidet i Rælingen i en ikke altfor fjern fortid er vel heller ikke noen ulempe i så måte, skulle vi tro.

— Det er en stor og interessant oppgave det nye kulturstyret har fått, synes formannen. — Midt oppe i alt det nye og usikre er vi ni i alle fall sikre på at ingenting skal skiftes ut før vi har noe nytt og bedre å sette i

stedet. Vi har en oppgave det på sett og vis haster med, men vi skal skynde oss langsomt. Ingen vinner noe på hastverksarbeid, aller minst på denne sektoren.

A.R.

Fullføring av Preståsen IV og VII

Til opparbeidelse av diverse tekniske anlegg i Preståsen har formannskapet bevilget 450 000 kroner. Dette dreier seg om restarbeider i form av gørofter, ledninger og kummer i Preståsen IV for ca 40 000 kroner. Videre vil det bli bygd 390 meter veg og lagt 240 meter vann- og kloakkgrøft i Preståsen VII. Dette vil komme på ca 410 000 kroner.

En fullføring av Ekornvegen, som her forutsatt, anses meget viktig av trafikksikkerhetsmessige grunner. Preståsen byggeområde er nå delt i to adskilte felt. Dette er et søndre felt med adkomst over Bevervegen, og et nordre felt, som har adkomst over Minkvegen. Minkvegens tilslutning til fylkesvegen ved Fjellet skole er et meget trafikksikkert kryss. Så snart Ekornvegen er ferdigbygd, vil forbindelsen i dette krysset kunne bli stengt.

Berit Syltevik formann i Forbruker- og heimstellnemnda

Følgende er valgt til forbruker- og heimstellnemnd for perioden 1976—1980:

Medlemmer:

Berit Syltevik

Abbi Rui

May Edseth

Marit Jahr

Solveig Myrvold

Varamenn:

Aslaug M. Korsmo

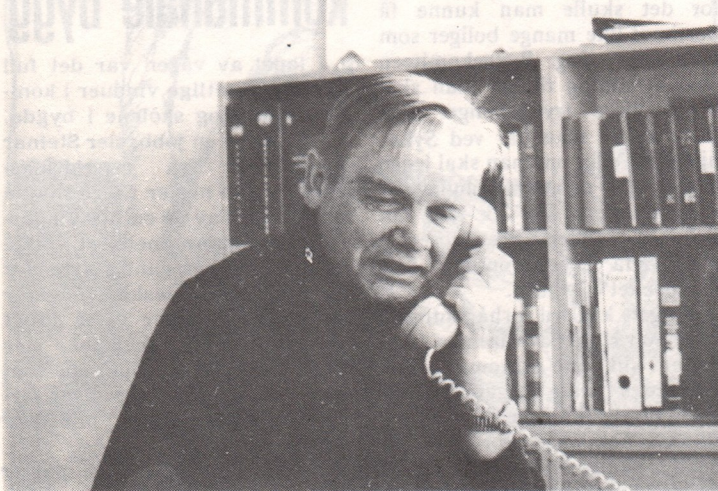
Jens Martinsen

Hjørdis Lerengen

Karen Jansen

Aud Røtterud

Som formann er valgt Berit Syltevik

Magne Ingvaldsen.

«Jeg har to tommeltotter, jeg også!»

Det er ikke sant at alle biler blir Ford når de blir gamle. Derimot er det meget sannsynlig at nyere biler i svært få tilfelle vil komme opp i en alder som er noe å snakke om. — De har en tendens til å gi etter for tidens tann i langt større grad en ønskelig er fra den arme bileiers synsvinkel. Og det er i denne fasen, la oss kalle den forgjengelighetens fase, at tommeltottene kommer inn i bildet. Når skjermene blir gjennomslitt og dørene henger på halv snei, da er det vondt å leve — for oss som har fått så rikelig med tommeltotter.

Men møter du her i bygda en grønn, lett tøffene «rett ned bak bil», med eiker i hjula og store blanke lykter på skjermene, ja, så er det enten du som blander scener fra stumfilmens dager med virkeligheten, eller Jan Grønlien som er ute med sin 1929-modell «A. Ford». Du kan fortsette som om intet har hendt. Det er sikkert Grønlien. — Jan kjenner hver eneste skrue, fra støtfanger til støtfanger på sitt skinnende klenodium fordi han selv har bygget det opp etter først å ha tatt det fra hverandre, dvs. det som det var såpass igjen av at det kunne demonteres den gang i -63 da han gikk i gang med restaureringen.

Resultatet er blitt et særdeles edelt kjøretøy som har gitt Grønlien Norsk Veteranvogn Klubbs plakett, og som trofast har fraktet han rundt på mange sommerlige turer både her i landet og i Sverige og Danmark, og som riktig pynter opp langs våre krokete bygdeveger.

— Er dette en kostbar hobby?

— Akkurat billig er den vel ikke. En må ofte sende bort deler for å få dem overhelt, sveiset eller sandblåst, og slikt koster. Og regner en med alle arbeidstimene, ja da — nei, det går ikke an! Men på lang sikt merker en det ikke så veldig.

— Borsett fra de elektriske, så er det vel en fordel med kontakter rundt omkring?

— Vi har jo her i landet Norsk Veteranvogn Klubb og «A Fordklubben», og innenfor disse skjer jo en utstrakt byttevirksomhet. Noen tror de vet om en som kanskje kjenner noen, og så videre. På denne måten kan en i det lange løp få rasket sammen til en bil. En skal være tålmodig. Men det utvikler seg etter hvert et nett av kontakter innen miljøet og det er en forutsetning at en har gode sådanne.

— Går det mye ståltråd og tommeltotter?

— I grunnen ikke! Vitsen er at bilen blir så original og fabrikkriktig som overhodet mulig. Dessverre hender det at veteranbiler bare blir herket sammen, uoriginalt og dårlig, og solgt til vanvittige priser. Det er mange misforståelser ute og går når det gjelder hva slikt er verdt, og en del spekulasjon — dessverre.

Tommeltotter? Jo, jeg har jo to av dem jeg også.

— Tar du på deg selskapskjøring?

— Du vet jeg vil nødige komme i klammeri med drosjene her i bygda. Men det har hendt jeg er blitt spurt om å kjøre i bryllup, og det syns jeg er hyggelig. Vi skal alltid være i kjerka til avtalt tid.

— Står det mange gamle biler bortover?

— Ikke nå lenger. Nå skal det godt gjøres å komme over et skikkelig restaureringsobjekt. Jeg kunne godt tenke meg en toseter Buick med 8-sylindret rekke-motor, men slikt er det vanskelig å få tak i nå. Det er mange som har denne hobbyen, flere bare her i bygda.

— Har du flere hobbyer?

— Nei, men jeg har flere gamle biler!

Og snart durer det sannelig i enda en Ford inne i hobbyrommet. Bare motor og fire hjul foreløpig, det er så, men motoren går så pent at selv gamle Henry Ford hadde vel småhumret i lutter velvære om han hadde vært tilstede. — Nei, det Jan Grønlien ikke vet om «A-Forden» det kan det neppe skrives bøker om—. H. Ø.

Klassedelingen i skolene i neste skoleår

Ved barneskolene i bygda vil det etter de oversikter som foreligger bli 848 elever i skoleåret 1976/77. Disse fordeler seg med 229 elever på Maura skole, 310 på Eker, 115 på Kringler/Slattum og 194 på Løken. Dette vil gi et rammetimetall på 316 ved Maura skole, 330 ved Eker, 158 ved Kringler/Slattum og 226 ved Løken.

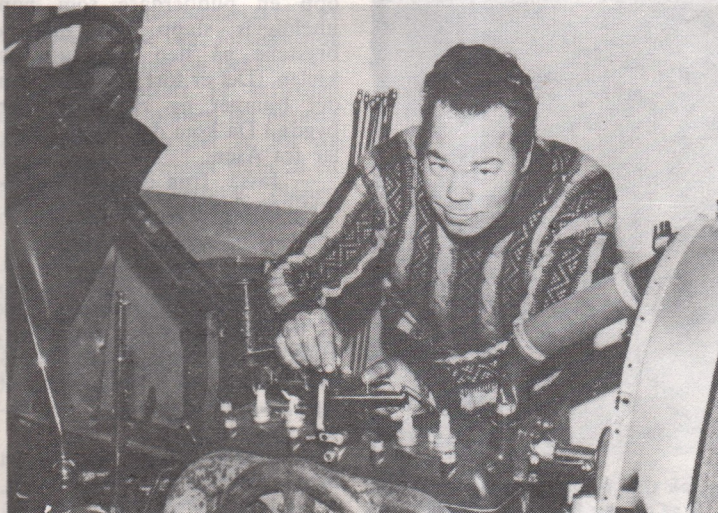
Ved ungdomsskolen blir det i neste skoleår 369 elever. Disse fordeler seg med 122 elever på hvert av det syvende og åttende klassetrinn. I alt vil ungdomsskolen få 15 klasser, og et samlet ordinært årstimetall på 27 075.

Statsstøtte fordelt til de politiske partiene

I likhet med foregående år har Stortinget også for 1976 bevilget midler til støtte for de lokale partiorganisasjonene. Som grunnlag for støtten blir det beregnet tre kroner pr avgitt stemme ved siste kommunevalg, et grunnbeløp på 600 kroner, samt 200 kroner for hver representant i kommunestyret.

Ut fra dette har bygdas politiske partier fått følgende beløp:

Arbeiderpartiet	9 524 kroner
Det nye Folkepartiet	1 160 kroner
Høyre	2 172 kroner
Kristelig Folkeparti	2 130 kroner
Senterpartiet	5 004 kroner
Sosialistisk Venstreparti	1 552 kroner

Skal en restaurere veteranbiler må en være en allsidig mekaniker.

Jan Grønlien med sitt utmerkede kjøretøy anno 1929.

Bygdas idrettslag i optimismens tegn:

— etter skisesesongen — foran fotballelsesongen

Etter en liten rundspørring hos ski- og fotballoppmennene i bygdas idrettslag må vi bare konstatere at stemningen er god i lagene og at samtlige lag lever i optimismens tegn hva ski og fotball angår.

Vi har konsentrert oss om Asen, Bjerke og Skogen hva ski-

idrett angår, og Holter og Nannestad i forbindelse med fotballen vel vitende om at et slikt opplegg kan slå flere veier. Nannestad, f.eks. har flere skiløpere og Skogen finnes i fotballserien. Dessuten drives det ikke utelukkende med ski og fotball her i bygda, men også orientering og håndball, og Bjerke stiller lag i Holmenkollstafetten.

Vi ba de respektive skiutvalgene om et lite tilbakeblikk på den sesongen vi nå har bak oss og om mulig også om nærmere framtidsplaner, samtidig som vi ba fotballoppmennene gjøre opp status foran sesongstart. Vi tar skiene først, og for Asen idrettslag svarer Tore Austad.

— Det mest positive ved den sesongen vi nå har bak oss må vel være at vi nå har flere løpere enn noen gang tidligere i Asen, og at vi også har kunnet regi-

strere større framgang hos flere løpere i vinter enn noengang før.

Miljøet i laget er godt og vi blir fulgt opp av interesserte foreldre og andre, noe som betyr mye for oss som steller med disse sakene, og for miljøet i laget i sin helhet, sier Tore Austad. Skal det nevnes slikt som kan kalles problemer, så er vel trenersituasjonen det vi sliter tyngst med. Vi har ikke klart å skaffe trener til de «voksne» løperne og det er beklagelig. Ellers ønsker vi oss naturligvis en litt lengre lysløype, men det koster penger. Penger ja, — vi er svært takknemlige for den støtte vi har fått både fra privat og offentlig hold, og håper det vil fortsette. — Som sagt har vi flere løpere i Asen nå enn noengang før — og det indikerer noe om bredden i laget, — slutter Austad.

For Bjerke idrettslag svarer Terje Morud:

— Det er gledelig å kunne slå fast at dette har vært en meget god sesong for Bjerke. Vi har aldri forsynt oss så grådige fra premiebordene noen vinter før, og miljøet er absolutt det beste. Omtrent 40–45 aktive løpere, heri alle årsklasser, har representert laget i sesongen og den skikarusellen vi startet i fjor høst samlet i vinter ca. 140 løpere mellom 6 og 12 år. Det er jo over all forventning, sier Morud.

— Vi satser for å få både bredde og topp, fordi vi tror dette henger nøye sammen. Uten bredde — ingen topp — og omvendt. Vi har nå flere gode skiløpere i laget, men jeg synes jeg må nevne Øyvind Sandholt spesielt, fordi han i bokstavelig forstand har løpt fra de fleste i vinter, og Øyvind er vel den skiløper i

Tore Austad

Foran sykkelsesesongen

Sykkelsesesongen er over oss, og for den som ikke er helårstrækker er det på tide å lete fram Velocipeden igjen. Vi vet ikke om disse fire karene var helårssykkler, men det tyder på at de var habile pedal-tråkkere. Fra venstre Sigurd Asmyhr, Birger Haugerud, Olaf Kjærstad og Knut Haugerud. Bildet er tatt en gang i begynnelsen av 20-åra og er utlånt av Birger Haugerud, Holter.

H.Ø.

LOKAL HUMOR

I forbindelse med diskusjonen om sjukebilens skjebne i Nannestad overhørte vi følgende saktmodige bemerkning fra en eldre holtersøkning:

— Jeg veit inga anå råd je, enn av vi får rusle i veg når vi kjenner at vi begynner å skrangle.

På bussen en ettermiddag skulle en finere frue fra Midtbygda pynte litt på fasaden og tok opp en puderdåse som hun uheldigvis slapp ned mellom brystene på den godt utringa kjolen. (Det er fort gjort slik som det humper og rister oppover bygda.) Da kom det fra en pendler fra Asen:

— Jasså, frua driv med tørrmjølkproduksjon, ser jeg.

Ikke vet vi hva angina betyr, men vi har hørt det mange ganger og det er sikkert noe skummelt. Hun var engstelig for sjukdommen dama fra Løken-distriktet også, som fortalte om sin venninnes sjukdom.

— Hun er operert for et stort brokk, åsså har'a alt for lite blod, — og ikke nok med det, men nå har'a visst fått vagina også — Stakkars menneske!

Nannestad som har nådd lengst gjennom tidene. Det er lett å tenke seg hva han betyr for skiinteressen i bygda, og ikke minst for laget vårt.

Vi har mange talenter, men det skorter på instruktører for dem, dessverre, men det er klart vi er optimister etter en slik sesong,» slutter Terje Morud.

For Skogen idrettslag svarer Finn Rudsengen:

— Etter en downperiode med hensyn til skiidretten har vi i vinter hatt et gledelig oppsving. Tidlig på høsten tok vi kontakt med Bjerke, og vi har trent sammen med dem i hele vinter. Dette har forresten vært et inspirerende og godt samarbeid. Sammen med Bjerke var vi også

på samling i Valdres litt utpå høsten, noe som også hadde stor betydning for oss, sier Rudsengen.

— Vi har hatt 15 aktive løpere mellom 9 og 14 år i vinter, og vi tror vi har hatt noe å bygge videre på. Men viktigst av alt er vel at interessen nå har kommet opp igjen. I klubbrennet på tappen av sesongen hadde vi 58 deltakere og det må sies å være bra. Vi er jo ikke så forferdelig mange her i kretsen.

Vi satser på neste sesong med iver og glød og håper at vi etter hvert skal få løpere i alle årsklasser.

Hoppbakken vår ble ferdig i fjor, og vi regner med at vi fra neste år skal få full glede av den. Videre har vi planer om lysløype

i tilknytning til hoppbakken, og vi håper dette skal ordnes innen rimelig framtid.

Vi får i så fall samlet all hopp- og langrennsaktivitet på ett sted, noe som vil bety mye for oss,» slutter Finn Rudsengen fra Skogen idrettslag.

FOTBALL

Fotballen har alltid vært rund, og vi kan vel regne med at den vil bli det i denne sesongen også. Det legger de da heller ingen skjul på, oppmennene i de to lagene i bygda som vesentlig driver med fotball, nemlig Ivar Røtterud i Holter i.l. og Viktor Fjelldal i Nannestad i.l. Men de er nøkterne begge to, og optimistiske foran sesongstart.

Ivar Røtterud som er fotball-

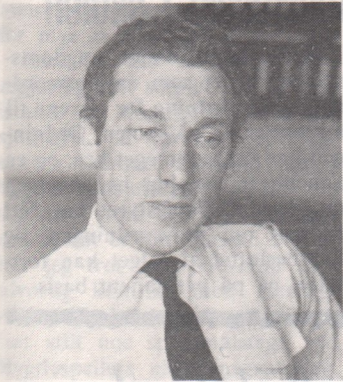
oppmann i Holter i.l. sier det slik:

— Vi håper på opprykk i år, — som foran tidligere sesonger. Det er nå tredje året på rad at vi har Reidar Andreassen fra Jessheim med oss som trener, og det er sannelig ikke hans skyld at vi ikke har gått opp i femte.

De siste årene har i grunnen alt gått veldig fint for oss, men så plutselig og på en uforklarlig måte har en kamp eller to ødelagt for oss. — Vi har liksom ikke fått det til.

Så vidt langt ned i divisjonene som vi befinner oss har innsatsen spesielt mye å si, for vi er jo ikke så teknisk sikre som lagene oppover i divisjonene. Det hele står eller faller på en slags «gå

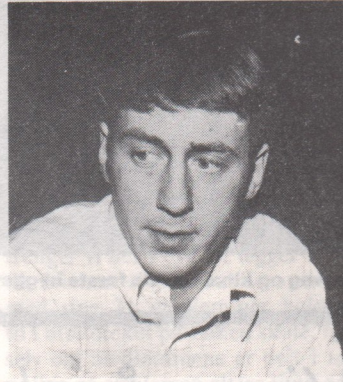
Over til side 22

Viktor Fjelldal

Finn Rudsengen

Ivar Røtterud

Terje Morud

Utbedring av fylkesvegen fra Langerud til Bjørke

Den framlagte plan for omlegging og utvidelse av fylkesvegen fra Langerud til Bjørke er med en del merknader godtatt av kommunestyret. Parsellen er 4,3 km lang, og den vil bli utbygd til seks meters bredde, pluss grøfter. Arbeidene består hovedsakelig av breddeutvidelse og forsterkning av underbygging og dekke.

Det er mottatt 12 skriftlige merknader til planen fra berørte grunneiere, men det er for de fleste tilfelle kommet fram til en tilfredsstillende løsning. Planen vil i alt berøre 46 grunneiere.

Etter de foreløpige beregninger vil det medgå 9 729 kvm dyrket mark, 8 146 kvm skog, 3 769 kvm hage, 1 231 kvm havn, og 856 kvm beitemark, tilsammen 23 731 kvm areal.

Betydelige utbedringsarbeider pågår. Her fra Åsvegen ned mot Kringlerdalen.

Fra Holkebylia, der arbeidene med vann, veg og kloakk til de første byggetomtene pågår.

19 tomter fordelt i Holkebylia

De første 19 tomtene er fordelt i Holkebylia. Disse vil ifølge kommuneingeniøren være byggeklare etter ferien. Når det gjelder prisen på tomtene så er disse ikke helt klare enda.

For de 19 som nå har fått tildelt tomt er det en fordel å komme igang dette året. Ikke minst av økonomiske grunner, når en tenker på prisstigningen. O. H.

Populært med melkesalg i skolen

Ved blandt annet ungdomsskolen er det som en prøveordning gitt anledning for elevene til å kjøpe melk på skolen. Ordningen har fungert meget bra, og ca annenhver elev har benyttet seg av tilbudet. Skolestyret har fått rapport om prøveordningen, og har besluttet at salget kan fortsette, nå på permanent basis.

Fra side 21

– etter skisesongen ...

på» innstilling. Men i år skal det gå bedre og da blir vi å finne i femte fra neste år. Håper vi da, sier Røtterud.

Viktor Fjellidal som er fotballoppmann i Nannestad sier det slik:

«Vi må kunne si at vi ligger bra foran denne sesongen. Det har vært trening siden først i januar og vi har hatt 16–17 på treninga hver gang. Banen har vært brøyta i hele vinter, og i tillegg til treninga har vi spilt 3 iskamper. I kjelleren på ungdomsskolen har vi drevet regelmessig styrketrening, og i påsken lå hele laget på trening i Årdal, og vi er fornøyd med de treningskampene vi har spilt hittil,» sier Fjellidal.

«Oppslutningen og interessen er på topp og vi er optimister som aldri før, skjønt noe opprykk i år tror vi ikke på.

Jeg synes ellers jeg vil nevne den gledelige ting at vi i år har fått tilbake et par spillere som en tid har spilt for andre klubber,» slutter Viktor Fjellidal og forsvinner ned i garderoben på Nannestad stadion, der han sammen med et par karer til er i ferd med å pusse opp.

Og det var altså stillingen i store trekk for idrettslagene i bygda sånn litt utpå vårparten.

H.Ø.

Vi er på jakt etter gamle bilder!

Vi oppfordrer våre lesere til å sende inn gamle bilder. Motivet kan være hentet fra dagliglivet her i Nannestad i gamle dager. Eller et skolebilde eller liknende. Motivet kan også være både fra hverdag og fest. Kanskje fra gamle møtesteder som nu mere er glemt. Det kan være så mangt og minnes. La andre minnes sammen med deg! Send derfor en tekst med bildet, og navn og adresse. Det vil da bli returnert.

Er det noen som vet hvor gammelt dette bildet er, eller hvem de avbildede ærverdige prestene er? Bildet fikk vi låne av Ragna Røtterud.

E.L.H.

Lokal debatt

Hovland og Bygdespeilet

Nå er det vel snart på tide å ta litt til motemele mot den alltid like misfornøyde og pessimistiske formannen i bygdas Høyre. Vel kan vel han som så mange andre ha noe fornuftig å fare med fra tid til annen, men se det er han ikke villig til å meddele oss andre i bygda. Nei, det ruger han på som det var en stor skatt som var andre uvedkommen (og det er det vel også).

Det er vel å bra å være skeptisk og mistroisk til noe nytt (det ligger jo i en Høyremanns lynne), men enkelte ganger kan det jo bli for mye av det gode også.

Ikke før har vår lokale Apregjering fått somlet seg til å få istand en kommunal informasjonsavis, så spretter representanten Lennart Hovland opp i bygdas budsjettdebatt og slår om seg med store ord og vendinger om at det er blitt fiasko! Det er her jeg tror herr Hovland er i alvorlig konflikt med meningmann. Jeg har aldri hørt at noen har stilt noe spørsmålstegn ved Bygdespeilets eksistensgrunnlag.

Hovland må ha såpass greie på trykningstider og kommunalt byråkrati at han innser det urealistiske i at avisen skal være så fersk at folk får tatt standpunkt til en sak før den blir vedtatt, gjennom informasjon i Bygdespeilet. Hovland må huske på at avisen utkommer *fire* ganger årlig. Jeg tror til og med Hovland har problemer med å være aktuell hvis han bare slapp til i lokalpressen fire ganger i året (men du verden for en lettelse for leserne).

Nye lignings- og overligningsnemnder

Med funksjonstid fram til 31.12.1979 er Bjørn Halvorsen innvalgt i ligningsnemnda. Fra før gjenstår Tron Homble og Marit Berntsen, begge med funksjonstid fram til 31.12.1977. Varamenn er Terje Olsen, Arne Statle, og Berit Skjennum.

Til overligningsnemnda er valgt Hilmar Bahus og Holger Stråberg. Her gjenstår Kristian Grani, Alf Hansen og Hans Finstad. Varamenn er Marie Granrud, Ole Bjertnes, Rolf Myhrer, Paust K. Løchen og Einar Simensen.

Nei, Hovland, her sitter vi med 28 sider spekket med stoff fra vår egen stue, og så vil du ta det fra oss! Kom til fornuft og la den saken være, Hovland!

Bjørn Lundberg

Takk for «Bygdespeilet»!

Jeg er såkalt utflyttet nannestadsokning, men holder likevel kontakt med det som lever og rører seg i det som jeg fortsatt regner for å være bygda «vår». Fra min øvrige familie i Nannestad får jeg tilsendt hvert eneste nummer av «Bygdespeilet», etterat de selv har lest det. Det er med stor interesse jeg leser «Bygdespeilet», ikke bare for å holde kontakten med bygda, men også for å lese alle de etter mine mening fine artiklene som omhandler glimt fra dagliglivet eller historiske tilbakeblikk.

Jeg vil gratulere Nannestad med dette tiltaket, som vel må karakteriseres som et av de fineste kulturiltakene som en kommune kan iverksette. Innholdet ligger på et kulturelt høyt nivå, og tonen i avisen er akkurat så uhytdelig som den bør være i et slikt forum.

Skulle jeg komme med et ønske om framtidig stoffvalg, hadde jeg gjerne sett at det hadde vært noe mer stoff fra foreningslivet i bygda. Dette er bare ment som et tips, ingen kritikk av det utmerkete organ «Bygdespeilet».

Lykke til videre!

Hilsen «Utflytter»

Offentlige fester i kommunehuset

Noen spørsmål til arrangørene av de offentlige dansefestene i Nannestad Kommunehus.

1. Mener dere at dette er et godt tilbud til våre unge?
2. Hvordan vil man stoppe provokasjonene fra uønskede deltagere?
3. Hvorfor er det så vanskelig å få frivillig mannskap som ordensvakter?
4. Kjenner man til det tvilsomme renomé bygda har fått p.g.a. disse festene?
5. Det formodes at det økonomiske utbyttet er drivkraften bak arrangementene. Føles det verdig for organisasjoner med idealistisk bakgrunn å basere sin økonomi på slike tiltak?
6. Sender dere egen ungdom på disse festene med glede?

Hilsen

Mor til snart teen-åringer.

Åse Flatland i Holter Husmorlag:

Daghjemsinstitusjonen må bli et aktivitetssenter!

— Komiteen som ble nedsatt for å utrede planene om bygging av daginstitusjon i Holter kommer til å levere sin «innstilling» i løpet av våren eller forsommeren, sier Åse Flatland til Bygdespeilet. Men jeg vil ikke her uttale meg på vegne av denne komiteen selv om jeg er med i den. Holter Husmorlag har jo, som kjent, også synspunkter i denne saken, og på Husmorlagets vegne kan jeg gjerne uttale meg, sier hun og fortsetter:

— Gjennom plankomiteen har Husmorlaget sendt en henstilling til formannskapet om at daghjemmet, eller retttere sagt barnehagen, må bli noe mer enn «bare» barnehage. Vi må her benytte anledningen til å få oss et *aktivitetssenter* for folk i alle aldre. Det trenger vi her i bygda, legger hun til. Vi har «6-års-klubben», som med sine 31 medlemmer holder til i biblioteket på Løken skole, og selv om medlemmene er delt i to puljer, så er plassen altfor liten og lokalet er lite hensiktsmessig.

— Videre har også de ungene som allerede har begynt på skolen behov for en «arbeidsstue», hvor de under ledelse kan drive med forskjellige aktiviteter. Mange unger har jo begge foreldrene ute i arbeidslivet, og vi må sørge for et skikkelig tilbud også til dem.

Et tilbud også til de eldre

— Ellers har Husmorlaget ønske om å kunne gi også de eldre et tilbud. Hva med organisert eldretrim, og en eldres velferdssentral hvor de kan møtes til en kopp kaffe over handarbeidet.

— i det hele tatt ha det hyggelig sammen? Tenk hva et slikt tilbud vil bety for kontakten mellom de eldre og for bygda i sin helhet!

Videre vil fru Flatland gjerne peke på det generelle behov for møtelokaler i Holter.

— Husmorlaget går derfor inn for at daghjemsinstitusjonen får en sokkeetasje med for eksempel 70 kvm aktivitetsstue, pluss toaletter og garderobe. Den utpekte tomta på Løkenfeltet ligger i skrått terreng og egner seg derfor utmerket til at bygget får en sokkeetasje. Fordelen med en slik etasje er opplagt, da kan flere aktiviteter pågå samtidig, uten å forstyrre hverandre.

Siden Husmorlaget fikk avslag på sin søknad om garanti for lån, håper vi at de folkevalgte nå går inn for at vi får et bygg som byr på de mulighetene jeg her har skissert. Vi må få et fleksibelt opplegg med flere muligheter, og Husmorlaget er innstilt på å administrere og drive det hele, sier Åse Flatland til slutt.

H. Ø.

Interessert i sommerjobb?

Kommunen skal også i år ta inn skoleelever for å ta seg av forefallende arbeid i ferien. Alle som er interessert kan melde seg på Ingeniørkontoret i kommunehuset for at kontoret kan få en oversikt over de som er interessert.

Åse Flatland med aktuell litteratur om barn og bomiljø.

VELKOMMEN TIL KIRKE

Bjørke kirke.

23/5 kl. 11.00 Høymesse.
Rostad

2/6 kl. 18.00 Samtale med
konfirmantene. Granerud.

7/6 kl. 11.00 Høytidsguds-
tjeneste. Offer. Haus.

13/6 kl. 11.00 Konfirmasjon.
Granerud.

4/7 kl. 11.00 Høymesse.
Nattverd. Granerud.

18/7 kl. 9.45 Høymesse. Haus.

15/8 kl. 11.00 Høymesse.
Nattverd. Granerud.

Holter kirke.

26/5 kl. 18.00 Samtale med
konfirmantene. Granerud.

30/5 kl. 11.00

Konfirmasjonkollekt. Granerud.
6/6 kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste. Offer.
Granerud.

27/6 kl. 10.00 Gudstjeneste.
Nattverd. Granerud.

11/7 kl. 9.45 Høymesse.
Granerud.

25/7 kl. 11.00 Høymesse. Natt-
verd. Haus.

8/8 kl. 11.00 Høymesse.
Nattverd. Haus.

8/8 kl. 9.45. Høymesse. Haus.

Nannestad kirke.

23/5. kl. 18.30 Samtale med
konfirmantene. Kvalheim, Kols-
hus og Haus.

27/5 kl. 11.00 Høymesse.
Offer. Nattverd. Sæbø og Grane-
rud.

30/5 kl. 11.00 Konfirmasjon.
Kollett. Kolshus og Haus.

6/6 kl. 11.00 Høytidsguds-
tjeneste. Offer. Haus.

13/6 kl. 19.00 Aftensang.
Kirkekaffe på Salen. Menighets-
møte. Haus.

20/6 kl. 11.00 Høymesse.
Kollett. Haus.

11/7 kl. 11.00 Høymesse. Natt-
verd. Granerud.

25/7 kl. 9.45 Høymesse. Haus.

8/8 kl. 11.00 Høymesse.
Nattverd. Haus.

Stensgård kirke.

27/5 kl. 11.00 Høymesse.
Offer. Kjeldsen og Haus.

2/6 kl. 18.30 Samtale med
konfirmantene. Haus.

7/6 kl. 11.00
Høytidsgudstjeneste. Offer.
Granerud.

13/6 kl. 11.00 Konfirmasjon.
Haus.

27/6 kl. 12.00 Høymesse.
Offer. Granerud.

18/6 kl. 11.00 Høymesse.
Nattverd. Haus.

1/8 kl. 9.45 Høymesse. Haus.

15/8 kl. 9.45 Høymesse. Grane-
rud.

Bekkestua

20/6 kl. 12.00 Familiedag.
Granerud.

Nannestad Sykehjem.

7/6 kl. 15.30 Andakt. Haus.

20/6 kl. 15.30 Andakt. Haus.

4/7 kl. 15.30 Andakt. Grane-
rud.

14/7 kl. 15.30 Andakt. Haus.

28/7 kl. 15.30 Andakt. Haus.

Vesle Vollaug

1/8 kl. 14.00 Sommerstevne.
Sang. Haus.

Årets konfirmanter

NANNESTAD KIRKE

30. MAI

Jenter:

Marianne Aarstad
Ranveig Bahus
Tone Anita Bertnsen
Mona Anita Bjørnsrud
Anne Borhaug
Marianne Damm
Anne Mari Engelsrud
Kjersti Grov
Kari Ingebjørg Johansen
Toril Kjelsrud
Lill Svanhild Kvaksrud
Karin Margrethe Ludvigsen
Marit Låveg
Ingjerd Louise Myrtveit
Anne-Kristin Nordskag
Berit Anita Olsen
Torill Pettersen
Grete Ristesund
Taina Røvik.
Marit Kristin Støten
Anne Grethe Sydhagen
Bente Margrethe Tange
Tone Tollefsen
Anette Øistad
Judith Yri

Gutter:

Hans Mikal Aamold
Audun Berntsen
Torstein Borhaug
Bill Gunnar Dale
Øystein Delbekk
Tor Olav Duun
Odd Engh
Stein Fuglseth
Thronnd Asmund Gjelseth
Nils Oskar Gunhildrud
Øyvind Gustafson
Trond Kvinge Hansen
Knut Johan Holter
Jens Erik Isaksen
Jan Roger Hoff
Ørnulf Kastet
Robert Erling Kopperud
Geir Krogh
Espen Langolf
Lars Johan Larsen
Geir Herman Lyndby
Roar Lyshaug
Johan Arnt Nordby
Kai Ove Olsen
Nils Arne Olsen
Frøy Hagen Petersen
Egil Ristesund
Arne Kristian Solbakken
Jarle Skansen

Gutter:

Cato Romedal
Roy Kristian Stensrud
Ola Tangen
Martin Tronrud
Dag Østli
Morten Østli

BJØRKE KIRKE

13. JUNI

Jenter:

Eva Dølen
Astrid Evjebråten
Jette Jensen
Anita Margrethe Johansen
Nina Svae Johansen
Anne Margrethe Langerud
Unni Løvlien
Nina Nordby
Britt-Helen Åsheim

Gutter:

Per Einar Bålerud
Tor Magne Ingvaldsen
Morten Løvås
Per Christian Sandvoll
Ole Johnny Sigvartsen
Per Karsten Slettmoen
Øyvind Mo Statle
Knut Solum
Sverre Thams
Gudmund Aas

HOLTER KIRKE

30. MAI

Jenter:

Anne-Kristin Fagernes
Inger Kristine Fladby
Eva Holter
Wenche Hovslien
Sissel Helen Kjærstad
Tone-Britt Kristiansen
Irene Kristoffersen
Kari Mette Moen
Hanna Maria Rønneseth
Mette Jensen
Kari Mjanger
Tove Anita Olsen
Bente Iris Solli
Kari Mette Søberg
Rose Merte Sørensen
Monica Tomter
Vibece Tomter

Gutter:

Roy Vidar Bech
Jan Erik Bjerke
Per Dahl
Rune Magnar Ødegård
Arild Verner Aasen
Hans Kristian Eek
Odd Roar Knapkøyen
Øyvind Lunde
Svein Ove Netlandet
Karl-Henrik Rolfseng
Erik Røsaasen
Olav Schei Hansen
Kåre Martin Schei

STENSGAR KIRKE

13. JUNI

Jenter:

Anette Christine Haugerud
Dina Merethe Bang-Johansen
Kari Olufsen
Jorunn Elisabeth Sørgård

SØNDAG ER KIRKEDAG

Velkommen i kommunens tjeneste!

Vi ønsker følgende tilsatte personell velkommen:

Ansatt av kommunestyret:

Magne Rønneseth, jordstyretkniker, 1. januar 1976. Astrid Kristoffersen, husmorvikar, 15. mars 1976. Asbjørg Jahr, kontorassistent/Helsestasjon (1/2 stilling) 1. april 1976. Bjørn Andreassen, avdelingsingeniør II, 20. april 1976.

Ansatt av sosialstyret:

Astrid Kristoffersen, husmorvikar, 15. mars 1976.

Ansatt av skolestyret:

Cand. mag. Berit Carlsen tilsatt ved Nannestad ungdomsskole fra 1.8.1976. Cand. mag. Huw Williams tilsatt ved Nannestad ungdomsskole fra 1.8.1976. Cand. mag. Alf Hjelpdahl tilsatt ved Nannestad ungdomsskole fra 1.8.1976.

Adjunkt Toril Evensmo Simic tilsatt ved Nannestad ungdomsskole fra 1.8. 1976.

Timelærer Mette Kristiansen tilsatt ved Maura skole for 1976/77. Timelærer Ester Berntsen tilsatt ved Kringler-Slattum skole for 1976/77.

Lærer Bjørg S. Thomassen tilsatt ved Løken skole fra 1.8.1976.

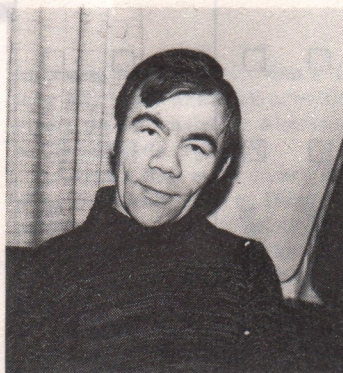
Stud. Eva Lunde Hanssen og lærerstud. Nina Sellæg, tilsatt ved Kringler skole — skole for psykisk utviklingshemmede, for skoleåret 1976/77.

Lærer Inger Dahlø Fristad tilsatt i vikariat ved Nannestad ungdomsskole 1976/77. Lærer Knut Stensrud tils. i vikariat ved Eker skole 1976/77.

Stud. psykol. Ingrid Kirkeby tilsatt i hel stilling ved ped. psyk. rådgivningskontor for Gjerdrum og Nannestad fra 1.8. 1976.

Cand mag. Ivar Minken tilsatt i oppsigelig enhetspost ved grunnskolen i Nannestad. Permisjon fra halve enhetsposten for å tjenestegjøre i halv stilling som spesialpedagog ved rådgivningskontoret for Gjerdrum og Nannestad — så lenge det er behov for det.

«Det nytter ikke med slurv og juks — da blir folk arge!»

— Jeg liker å veve, sier Reidar Kolpus.

— Jeg håper det blir en løsning snart, slik at jeg får et sted å ha sakene mine. For det er så mange som har spurt meg om jeg ikke kan veve litt for dem. sier Reidar Kolpus da vi en kveld banker på for å prate litt med den Nannestadsokning som har utmerket seg ved å veve særlig sirlige filleryer.

— Men akkurat nå står veven tom og naken og er et trist syn. Det er ikke helt klart enda hvor jeg kommer til å etablere veven, sier Reidar.

— Hvorfor jeg begynte?

Er det så rart da? — Men det var reine tilfeldighetene, og ikke er jeg gammel i faget heller. Det hadde seg slik at for et par års siden var det en dame fra Ski som nesten tilfeldig lærte meg å bruke en vev, og så ble det til at jeg fortsatte med det. For sjukdommen har jo satt meg utenfor arbeidslivet ellers. — Og jeg liker å veve, heldigvis.

— Det har ikke blitt til at jeg har laget annet enn filleryer foreløpig, men jeg har lyst til å prøve meg på andre ting også, — senere. Jeg får se hvordan det går framover og hva folk vil ha, sier Reidar.

Og når vi spør hvor det er blitt av det han har vevd, forteller han at alt har gått unna som det berømte hvetebrødet hittil, og at han sikkert kunne solgt mye mer om han bare hadde hatt mer.

— Om det er vanskelig? Nei, egentlig er det vel ikke vanskelig å veve filleryer, men det skal en god porsjon tålmodighet til. Og så må en være nøyaktig. — Det nytter ikke med slurv og juks, — da blir folk bare arge! En rye må slås godt sammen, vet du. Og den må være rett i kantene.

— Pengene? Pengene for det jeg vever?

Reidar Kolpus ser alvorlig på oss mens han redegjør for den økonomiske siden av saken. Han klager ikke. — «Det tjener ingen hensikt,» sier han. Men det blir klart for oss ganske snart at det umulig kan være for pengenes skyld han vever. «Jeg liker å veve og jeg har alltid likt å drive med handarbeid av forskjellig slag. En gang i tida drev jeg litt med kurvfletting».

Reidar har mye å fortelle. Tross bare snaut forti år har han gjennomgått mer enn de fleste. — Derav tålmodigheten kanskje. Etter hvert har han lært ikke å vente seg så mye i livet. En gang bodde han i et uthus på en gard på Hadeland. «Takvatnet rant rett ned i senga mi,» sier han. «Det var en dyr og ussel bolig». Etter slikt skruer en av på kravene til omgivelsene. —

Reidar Kolpus, som er fra Nessebu utenfor Vadsø, kom til Nannestad i -65, synes det er bra her i bygda. Men helst ville han blitt på sin barndoms Varangerhalvøya. Og det kan vi forstå, vi som har vært der i godvær. Det var sjukdommen hans som gjorde at han reiste sørover. — Det skulle være lettere med lege og slikt på våre kanter. —

— Jeg skulle gjerne hatt en jobb. Noe kan sikkert også jeg gjøre, selv om jeg ikke er frisk. — Og veve kan jeg jo gjøre om kveldene!

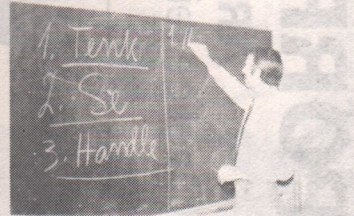
Og veve håper vi Reidar får anledning til i framtida, for handarbeid av hans merke er det merket for, og det er god mening i å drive med slikt. —

Det er mange flinke folk i bygda vår, og Reidar Kolpus føyer seg inn i rekken som en av dem.

H. Ø.

Stor aktivitet i Steinsgård skole

Etter at kretsen bestemte seg for at Steinsgård skole skulle bli tatt i bruk som møte- og samlingslokale har det vært en stor aktivitet på stedet. De fleste av ukens kvelder foregår det ett eller annet i form av kursvirksomhet, fritidsaktiviteter eller møter. Et av de første kursene som ble holdt var et førstehjelpskurs, som vi her bringer et par bilder fra.

Ola Rønning var sakkyndig instruktør for førstehjelpskurset.

Og elevene fulgte ivrig med i undervisningen!

1847 personbiler

var det i Nannestad ved årsskiftet. Dette gir 3,9 personer pr. bil, mot 3,7 for hele Akershus og 4,2 for hele landet. Av mopeder og motorsykler var det henholdsvis 262 og 29.

SPØRRESKJEMA

ARBEIDSBUSS

(Daglige reiser innen Nannestad)

Navn	Reiser fra	Reiser til	Arbeidstid mandag – fredag fra til	Arbeidstid lørdag fra til

RINGBUSS

(Reiser ikke daglig innen Nannestad)

Navn	Reiser fra	Reiser til	Hvor ofte vil du benytte bussen?	Hvilke dager og når på dagen ville du komme til å reise?
			☐ 1–2 ganger pr. uke	7. – 10. 10. – 13. 13. – 16. 16. – 19. 19. – 22.
			☐ 1–2 ganger pr. måned	— dag ☐ ☐ ☐ ☐
			☐ Sjeldnere	— dag ☐ ☐ ☐ ☐
			☐ 1–2 ganger pr. uke	— dag ☐ ☐ ☐ ☐
			☐ 1–2 ganger pr. måned	— dag ☐ ☐ ☐ ☐
			☐ Sjeldnere	— dag ☐ ☐ ☐ ☐

Eventuelle anmerkninger eller utfyllende opplysninger.

LES ARTIKKELEN OM DETTE SPØRRESKJEMAET I AVISEN.
Fyll ut skjemaet og send det til:

TRAFIKKUTVALGET
NANNESTAD KOMMUNE
2030 NANNESTAD

Her blir «Bygdespeilet» laget:

Når du nå står med et nytt nummer av «Bygdespeilet» i handa, er det et resultat av en lang prosess som startet for flere uker siden. Den siste hånden på dette verket er lagt utenom bygda, nærmere bestemt på AA-trykk på Kjeller. Eier av bedriften er Akershus Arbeiderpresse A/L, men AA-trykk er regnskapsmessig skilt fra avisselskapet. AA-trykk er etter hvert blitt en moderne trykkeribedrift med utstyr til å ta på seg oppgaver fra de helt enkleste konvolutt-trykk, til mer omfattende publikasjoner som for eksempel flerfargede bedrifts- eller informasjonsaviser.

Mens journalistikken i store trekk bygger på de samme ideer i dag som da de første veggaviser dukket opp, har trykkerikunsten gjennomgått en rivende utvikling, særlig de aller siste årene.

Boktrykker-kunstens far, Johan Gutenberg, ville ikke ha forstått mye om han hadde kunnet titte inn i et moderne trykkeri. Han ville neppe ha skjont hvordan man ved hjelp av hullbåndmaskiner kan sette opp en fyldig publikasjon i løpet av noen timer. Han ville ikke ha forstått mer av selve trykkingen etter off set-metoden, hvor man bruker en helt plan trykkplate uten noen som helst forhøyninger for bokstaver, bilder osv.

AA-trykk har seks ansatte medregnet sjefen sjøl, aksjensfaktor Tore Kolstad, som

for øvrig bor i Holter. Men i tillegg blir visse deler av arbeidet utført på leiebasis av Akershus Arbeiderblads trykkeri.

AA-trykk har etter hvert fått mye moderne utstyr. Rosina i pølsa er den nye off-set-trykkesmaskinen, som gir trykksaker av meget høy kvalitet. En annen av Kolstads stoltheter er en ny falsemaskin som har så stor kapasitet at det er aktuelt å ta imot leie-falsing for andre trykkerier. Før maskinen ble tatt i bruk, måtte AA-trykk selv leie falsing.

Men AA-trykk har mye utstyr i tillegg til dette. Til tross for at trykkeriet har gått inn i off set-alderen, som man sier på fagspråket, har man beholdt en gammel settemaskin for bly-sats, og trykkeriet har også trykkerimaskiner til enklere trykksaker som brevpapir og brosjyrer.

Skjæremaskin, satsreoler og lysbord inngår også i rekken av utstyr. I alt har AA-trykk utstyr for flere hundre tusen kroner.

Men la oss se litt på hva som skjer med «Bygdespeilet» på AA-trykk, riktignok litt forenklet. Den første prosessen av stoffet skjer i Akershus Arbeiderblads trykkeri. Settemaskinene produserer hullbånd. En ny maskin «leser» hullbåndene, eller tapen, som man sier på avisspråket, og teksten kommer ferdig ut på papir. Titlene blir satt på en annen type maskin, men kommer også her ut i ferdig skrift på papir.

All satsen går deretter tilbake til AA-trykk hvor ombrekkingen finner sted. For dem som ikke er inne i fagterminologien kan det nevnes at ombrekking er å plassere de forskjellige typer sats med streker og bilder riktig på avvissiden.

Ombrekker-sidene går tilbake til avisens trykkeri hvor man rett og slett fotograferer hver enkelt side over på film. Deretter blir filmen kopiert over på en spesielt preparert metallplate, og denne platen blir brukt under trykkingen.

Av «Bygdespeilet»s format kan det trykkes fire sider om gangen, så trykkingen skjer i

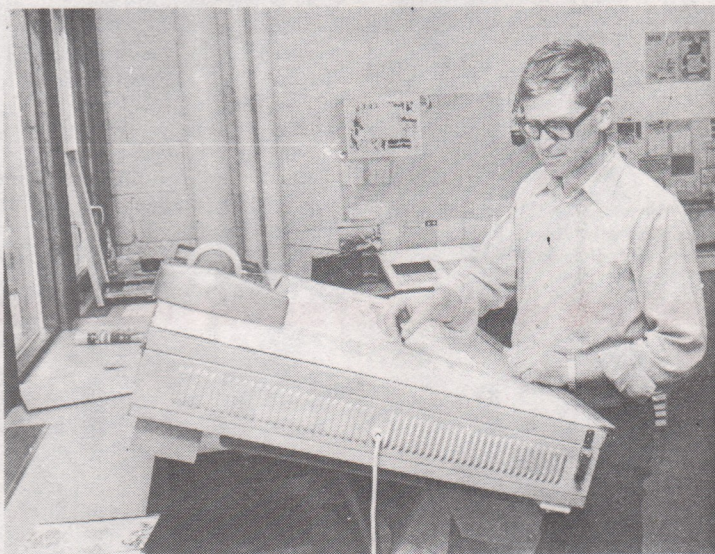

Annichen Henningsen setter stoff til Bygdespeilet.

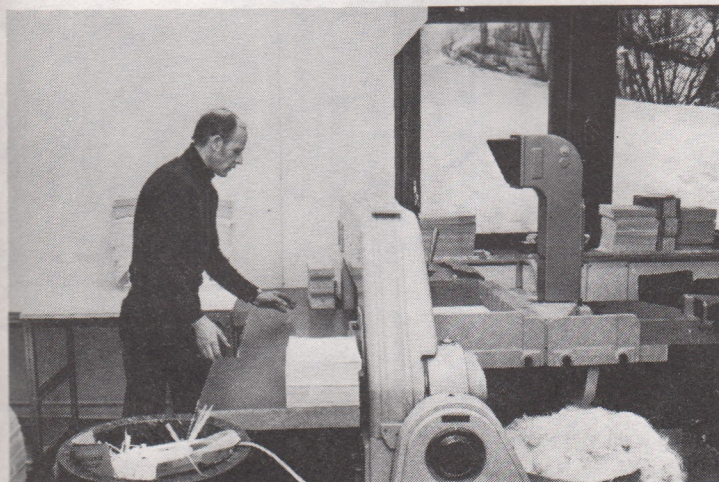
flere etapper. Og så går papiret inn i falsemaskinen, for så å komme ut igjen som nesten ferdig trykksak. Det eneste som gjenstår, er finskjæring av kantene.

Dermed gjenstår det pakking og utsending av informasjons-avisa, som forhåpentlig blir godt mottatt av nannestadsokningene.

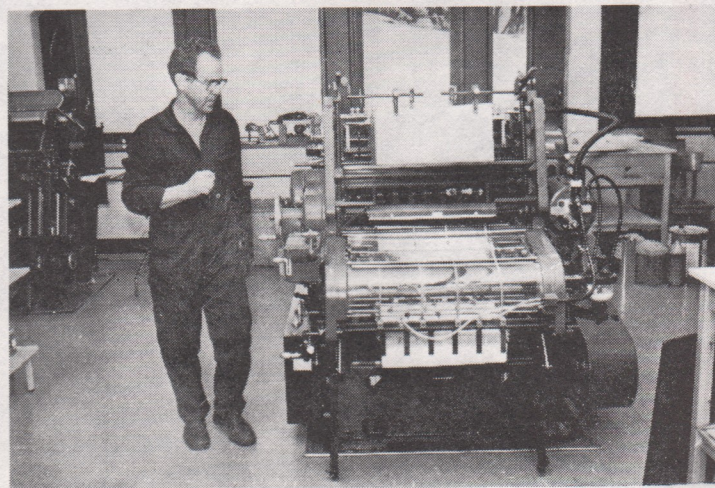
HK

Tore Kristiansen ved ombrekkerbordet.

Sjefen sjøl, Tore Kolstad, ved skjæremaskinen.

Erling Willersrud ser til at alt går rett for seg ved trykkmaskinen.

Tradisjonell bygdekunst gjenoppstår:

Rosemalingen blomster som aldri før!

Ifølge leksikon kom rosemalingen til Norge omkring 1750 årene, og utviklet seg mest og nådde høgst nivå i Telemark og Hallingdal. Hit til Nannestad kom den seinere, men har til gjengjeld en enestående utbredelse. Det er ikke få som en

Læremester Torill Blakkisrud Nossun og elev Karen Østby med ut-søkt porselen, malt av eleven.

eller annen gang har gått på kurs hos Nossums, og de uteksaminerte amatørrosemalere har fått en fin hobby og fritidsbeskjeftigelse for livet. De ivaretar en gammel norsk tradisjon som det er godt noen holder i hevd.

Det er ti år siden Nossums startet det første kurset. Gjennomsnittelig har det vært 20 elever to ganger i året, og da kan en jo regne ut. Men dette er ikke bare rosemalere. Det har vært keramikk og porselenkurs også. Interessen for porselensmaling er forresten stigende, kan Torill fortelle, som er vikar for mor, Reidun Nossun.

Det trengs ikke spesielle anlegg eller forkunnskaper for å begynne på kurs der. Det blir flinke elever i alle fall.

De fleste elevene er forresten husmødre, og det henger kanskje sammen med at de har større behov for å komme ut, å komme sammen.

Det hender ikke sjelden at samme elev går om og om igjen. De synes vel alltid det er noe nytt og lære, og kanskje forbedre det de allerede har lært.

Halveis i kurskvelden, blant terpentint, malingstuber og pensler, kommer kaffekoppen fram. Et kvarter blir bevilget til dette. Det er mye som skal læres og tida går så fort.

Kursdeltagerne har fortuten å glede seg selv, også gledet andre, for de har utstilling på Kommunehuset en gang i året, og den er godt besøkt.

E.L.H.

Læremestrene Reidun Nossun og Torill Blakkisrud Nossun viser eleverarbeid innen rosemalingen.

Rosemalt kiste anno 1973, malt under et av Nannestad Friundervisningskurs hos Nossun's.

Fra årets 1. mai-feiring:

1. mai ble feiret på tradisjonelt vis i bygda. Våre bilder viser deler av demonstrasjonstoget, og fra sykehjemmet, som nå er blitt et populært innslag i feiringen av dagen.